

Dansk udgave

Retsforskrifter

61. årgang

12. november 2018

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1670 af 23. oktober 2018 om ændring af forordning (EF) nr. 110/2008, for så vidt angår nominelle mængder til markedsføring i Unionen af enkeltdestilleret shochu fremstillet i et destillationsapparat og aftappet i Japan 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1671 af 23. oktober 2018 om ændring af forordning (EU) 2017/825 for at øge finansieringsrammen for støtteprogrammet for strukturreformer og tilpasse dens overordnede målsætning 3
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1672 af 23. oktober 2018 om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005 6

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge 22

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/1674 af 23. oktober 2018 om ændring af Rådets beslutning 2003/17/EF, for så vidt angår ligestillingen af markinspektioner, der gennemføres i Den Føderative Republik Brasilien af afgrøder til formering af frø af foderplanter og afgrøder til formering af sædekorn, og ligestillingen af frø af foderplanter og sædekorn, der er produceret i Den Føderative Republik Brasilien, og for så vidt angår ligestillingen af markinspektioner, der gennemføres i Republikken Moldova af afgrøder til formering af sædekorn, afgrøder til formering af grøntsagsfrø og afgrøder til formering af frø af olie- og spindplanter, og ligestillingen af sædekorn, grøntsagsfrø og frø af olie- og spindplanter, der er produceret i Republikken Moldova 31
-

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

AFGØRELSER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/1675 af 2. oktober 2018 om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på baggrund af en ansøgning fra Nederlandene — EGF/2018/001 NL/Pengeinstitut- og finansieringsvirksomhed 36
-

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009) 38
- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008) 39

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/1670

af 23. oktober 2018

om ændring af forordning (EF) nr. 110/2008, for så vidt angår nominelle mængder til markedsføring i Unionen af enkeltdestilleret shochu fremstillet i et destillationsapparat og aftappet i Japan

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. november 2012 vedtog Rådet en afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Japan om en frihandelsaftale.
- (2) Forhandlingerne om en aftale mellem Den Europæiske Union og Japan om et økonomisk partnerskab («aftalen») blev afsluttet med et positivt resultat, og aftalen blev undertegnet den 17. juli 2018.
- (3) Ifølge aftalens bilag 2-D skal der gives tilladelse til, at enkeltdestilleret shochu, som defineret i artikel 3, stk. 10, i den japanske spiritusafgiftslov (lov nr. 6 af 1953), fremstillet i et destillationsapparat og aftappet i Japan, kan markedsføres i Unionen i traditionelle flasker med fire *go* (合) og en *sho* (升), svarende til nominelle mængder på 720 ml og 1 800 ml, forudsat at øvrige gældende EU-retlige krav er opfyldt.
- (4) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/45/EF ⁽³⁾ kan færdigpakkede produkter kun markedsføres i Unionen, hvis de er færdigpakket i de nominelle mængder, der er anført i punkt 1 i bilaget til nævnte direktiv. For så vidt angår spiritus nævnes der i punkt 1 i bilaget til direktiv 2007/45/EF nominelle mængder i intervallet fra 100 ml til 2 000 ml. Disse nominelle mængder omfatter ikke mængder på 720 ml og 1 800 ml, hvilket er de nominelle mængder, hvorved enkeltdestilleret *shochu* fremstillet i et destillationsapparat aftappes og sælges i Japan.
- (5) En undtagelse fra de nominelle mængder, der er anført i bilaget til direktiv 2007/45/EF for spiritus, er derfor nødvendig for at sikre, at enkeltdestilleret *shochu* fremstillet i et destillationsapparat og aftappet i Japan kan markedsføres i Unionen som fastsat i aftalens bilag 2-D, i flaskestørrelser på 720 ml og 1 800 ml svarende til traditionelle japanske flaskestørrelser på henholdsvis fire *go* (合) og en *sho* (升).

⁽¹⁾ EUT C 367 af 10.10.2018, s. 119.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.9.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.10.2018.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/45/EF af 5. september 2007 om indførelse af bestemmelser om nominelle mængder for færdigpakkede produkter, om ophævelse af Rådets direktiv 75/106/EØF og 80/232/EØF og om ændring af Rådets direktiv 76/211/EØF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 17).

- (6) Undtagelsen fra direktiv 2007/45/EF skal indføres ved hjælp af en ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 ⁽¹⁾ for at sikre, at enkeltdestilleret *shochu* fremstillet i et destillationsapparat og aftappet i Japan kan markedsføres i alle medlemsstater på samme tid efter aftalens ikrafttræden.
- (7) Forordning (EF) nr. 110/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (8) For at sikre at aftalen gennemføres for så vidt angår markedsføringen i Unionen af enkeltdestilleret *shochu* fremstillet i et destillationsapparat og aftappet i Japan, bør denne forordning finde anvendelse fra datoen for aftalens ikrafttræden —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Følgende artikel indsættes i kapitel IV i forordning (EF) nr. 110/2008:

»Artikel 24a

Undtagelse fra kravene til nominelle mængder i direktiv 2007/45/EF

Som undtagelse fra artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/45/EF (*) og fra sjette række i punkt 1 i bilaget til nævnte direktiv, kan enkeltdestilleret *shochu* (**) fremstillet i et destillationsapparat og aftappet i Japan markedsføres i Unionen i nominelle mængder på 720 ml og 1 800 ml.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/45/EF af 5. september 2007 om indførelse af bestemmelser om nominelle mængder for færdigpakkede produkter, om ophævelse af Rådets direktiv 75/106/EØF og 80/232/EØF og om ændring af Rådets direktiv 76/211/EØF (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 17).

(**) Som omhandlet i bilag 2-D til aftalen mellem Den Europæiske Union og Japan om et økonomisk partnerskab.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra datoen for aftalens ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. oktober 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

K. EDTSTADLER

Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, beskrivelse, præsentation og mærkning samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/1671**af 23. oktober 2018****om ændring af forordning (EU) 2017/825 for at øge finansieringsrammen for støtteprogrammet for strukturreformer og tilpasse dens overordnede målsætning**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 175, stk. 3, og artikel 197, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen kan efter anmodning fra medlemsstaterne bistå dem med bestræbelserne for at forbedre deres administrative kapacitet til at gennemføre EU-retten.
- (2) Støtteprogrammet for strukturreformer («programmet») blev oprettet med det formål at forbedre medlemsstaternes kapacitet til at udforme og gennemføre administrative og vækstfremmende strukturreformer i Unionens interesse, herunder gennem ydelse af hjælp til at udnytte EU-fondene effektivt og virkningsfuldt. Støtte under programmet stilles til rådighed af Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat og kan dække en bred vifte af politikområder. Udvikling af modstandsdygtige økonomier og et modstandsdygtigt samfund, der bygger på stærke økonomiske, samfundsmæssige og territoriale strukturer, som sætter medlemsstaterne i stand til effektivt at absorbere chok og hurtigt komme på fode igen, bidrager til økonomisk, social og territorial samhørighed og frigør vækstpotentiale. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med deres retlige rammer tilskynde til passende bidrag og deltagelse af nationale og regionale offentlige myndigheder og interessenter. Gennemførelsen af institutionelle, administrative og vækstfremmende strukturreformer, som er vigtige for medlemsstaterne, og lokalt ejerskab af strukturreformer i Unionens interesse er vigtige redskaber til at sikre en sådan udvikling.
- (3) En effektiv formidling af programmets foranstaltninger og aktiviteter og resultaterne heraf på EU-plan, nationalt plan og regionalt plan er af afgørende betydning for at øge kendskabet til programmets resultater og sikre synlighed og levere information om programmets virkninger, der hvor det gennemføres.
- (4) Da efterspørgslen efter støtte kan overstige programmets finansiering, bør anmodningerne om nødvendigt prioriteres af den pågældende medlemsstat under proceduren for anmodning om støtte. I denne forbindelse bør der være fokus på anmodninger om støtte, der har forbindelse til det europæiske semester, og til politikområder, som vedrører samhørighed, innovation, beskæftigelse og intelligent og bæredygtig vækst. Programmet bør supplere andre instrumenter for at undgå overlapninger.
- (5) Da programmet ikke yder finansiering til medlemsstaterne, men kun teknisk bistand, tager det ikke sigte på at træde i stedet for eller erstatte finansiering fra nationale budgetter.
- (6) Medlemsstaterne har i stigende grad og i højere grad end oprindeligt forventet benyttet sig af mulighederne for støtte under programmet. Baseret på den anslåede værdi oversteg de anmodninger om støtte, som Kommissionen modtog i løbet af 2017-cyklussen, væsentligt den disponible årlige bevilling. I løbet af 2018-cyklussen var den anslåede værdi af de modtagne anmodninger fem gange større end de disponible finansielle midler det år. Næsten samtlige medlemsstater har anmodet om støtte under programmet, og støtteanmodningerne fordeler sig over alle de politikområder, som programmet dækker.

⁽¹⁾ EUT C 237 af 6.7.2018, s. 53.

⁽²⁾ EUT C 247 af 13.7.2018, s. 54.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.9.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.10.2018.

- (7) En styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed gennem strukturreformer, som gavner Unionen, og som er i overensstemmelse med Unionens principper og værdier, er afgørende for at understøtte den økonomiske modstanddygtighed såvel som for en vellykket deltagelse og øget reel konvergens i Den Økonomiske og Monetære Union, hvilket sikrer Unionens stabilitet og velstand på lang sigt. Det er lige vigtigt for medlemsstater, som ikke har euroen som valuta, i deres forberedelser på at blive en del af euroområdet, og for medlemsstater, der er med i euroområdet.
- (8) Det er derfor under den del af programmets overordnede mål, der handler om reaktion på økonomiske og sociale udfordringer, hensigtsmæssigt at understrege, at en styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed, konkurrenceevne, produktivitet, bæredygtig vækst, jobskabelse, investeringer og social inklusion også kan bidrage til forberedelserne på deltagelse i euroområdet for de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta.
- (9) Med henblik på at forfølge de overordnede og specifikke mål og inden for de støtteberettigede foranstaltninger, der finansieres via dette program, bør det anføres, at aktionerne og aktiviteterne under programmet også bør kunne understøtte reformer, der kan hjælpe medlemsstaterne med at forberede sig på deltagelse i euroområdet, under overholdelse af princippet om ligebehandling af alle medlemsstater.
- (10) For at imødekomme den stigende efterspørgsel efter støtte fra medlemsstaterne og i betragtning af behovet for støtte til gennemførelse af strukturreformer i Unionens interesse, herunder i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, i deres forberedelser på at blive en del af euroområdet, bør bevillingerne til programmet øges til et niveau, der er tilstrækkeligt til, at Unionen kan yde en støtte, som dækker de anmodende medlemsstaters behov, og som anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Denne forøgelse bør ikke have modsat virkning på samhørighedspolitikens øvrige prioriteter. Desuden bør medlemsstaterne ikke have pligt til at overføre deres nationale og regionale bevillinger fra de europæiske struktur- og investeringsfonde.
- (11) For at kunne yde kvalitetsstøtte med mindst mulig forsinkelse bør Kommissionen kunne anvende en del af finansieringsrammen til også at dække omkostningerne til aktiviteter, der tjener som støtte for programmet, f.eks. udgifter knyttet til kvalitetskontrol, overvågning og evaluering af projekter på stedet. Disse aktiviteter er vigtige for at sikre effektiviteten af projektgennemførelsen.
- (12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 ⁽¹⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (13) For at sikre en hurtig gennemførelse af foranstaltningerne i denne forordning bør den træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) 2017/825 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Overordnet mål

Programmets overordnede mål er at bidrage til institutionelle, administrative og vækstfremmende strukturreformer i medlemsstaterne gennem støtte til nationale myndigheder til foranstaltninger, der tager sigte på reformering og styrkelse af institutioner, styring, offentlig forvaltning og økonomiske og samfundsmæssige sektorer som reaktion på økonomiske og sociale udfordringer med henblik på at styrke samhørighed, konkurrenceevne, produktivitet, bæredygtig vækst, jobskabelse, investeringer og social inklusion og at bidrage til reel konvergens i Unionen, der også kan forberede på deltagelse i euroområdet, navnlig i forbindelse med økonomisk styring, herunder gennem støtte til en effektiv, virksomhedsfuld og gennemsigtig anvendelse af EU-fondene.«

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 af 17. maj 2017 om oprettelse af støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013 (EUT L 129 af 19.5.2017, s. 1).

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5a

Støtte til forberedelse af medlemskab af euroområdet

Med henblik på at forfølge de mål, der er fastsat i artikel 4 og 5, og inden for de støtteberettigede foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 6, kan der gennem programmet finansieres aktioner og aktiviteter, også til støtte for reformer, som kan hjælpe medlemsstater med deres forberedelser på deltagelse i euroområdet.«

3) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet er fastsat til 222 800 000 EUR i løbende priser.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende punktum:

»Udgifter kan også dække omkostningerne til andre støtteaktiviteter såsom kvalitetskontrol og overvågning af støtteprojekter på stedet.«

4) I artikel 16, stk. 2, tilføjes følgende litra:

»f) gennemførelse af støtteforanstaltninger.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. oktober 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

K. EDTSTADLER

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/1672**af 23. oktober 2018****om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 33 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fremme af en harmonisk, holdbar og inklusiv udvikling af det indre marked som et område, hvor varer, personer, tjenesteydelser og kapital kan bevæge sig frit og sikkert, er en af Unionens prioriteter.
- (2) Genindførslen af udbytte af ulovlige handlinger i økonomien og omdirigering af penge til at finansiere ulovlige handlinger skaber fordrejninger og urimelige konkurrencemæssige ulemper for lovlige borgere og virksomheder og udgør derfor en trussel mod det indre markeds funktion. Disse praksisser fremmer desuden kriminelle handlinger og terrorvirksomhed, som bringer unionsborgernes sikkerhed i fare. Derfor har Unionen truffet forholdsregler for at beskytte sig selv.
- (3) En af grundpillerne i de forholdsregler, som Unionen traf, var Rådets direktiv 91/308/EØF ⁽³⁾, hvorved finansielle institutter, juridiske personer og visse erhverv blev pålagt en række foranstaltninger og forpligtelser vedrørende bl.a. gennemsigtighed og registrering samt kundelegitimation, og der blev fastsat en forpligtelse til at indberette mistænkelige transaktioner til nationale finansielle efterretningsenheder (FIU'er). FIU'er blev nedsat som knudepunkter til at vurdere sådanne transaktioner, samarbejde med deres modparter i andre lande og om nødvendigt tage kontakt til de retslige myndigheder. Direktiv 91/308/EØF er siden blevet ændret og erstattet ad flere omgange. Bestemmelserne om forebyggelse af hvidvask af penge er i øjeblikket fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽⁴⁾.
- (4) I lyset af risikoen for at anvendelsen af direktiv 91/308/EØF ville føre til øgede bevægelser af likvide midler til ulovlige formål, hvilket kunne udgøre en trussel for det finansielle system og det indre marked, blev direktivet suppleret med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 ⁽⁵⁾. Nævnte forordning sigter mod at forhindre og afsløre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ved at indføre en kontrolordning for fysiske personer, som rejser ind i eller ud af Unionen med kontanter eller ihændehaverpapirer til en værdi af 10 000 EUR eller derover eller et tilsvarende beløb i anden valuta. Begrebet »rejse ind i eller ud af Unionen« eller »føres ind i eller ud af Unionen« bør defineres under henvisning til Unionens område som defineret i artikel 355 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for at sikre, at nærværende forordning har det bredest mulige anvendelsesområde, og at ingen områder er undtaget fra dens anvendelse og udgør en mulighed for at omgå gældende kontrol.
- (5) Ved forordning (EF) nr. 1889/2005 gennemførtes i Fællesskabet de internationale standarder for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som er udviklet af Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF).

⁽¹⁾ EUT C 246 af 28.7.2017, s. 22.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.9.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.10.2018.

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet (EFT L 309 af 25.11.2005, s. 9).

- (6) FATF, oprettet på G7-topmødet i Paris i 1989, er et mellemstatsligt organ, der fastsætter standarder for og fremmer en effektiv gennemførelse af retlige, reguleringsmæssige og operationelle foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og andre dertil knyttede trusler mod integriteten af det internationale finansielle system. Flere medlemsstater er medlem af FATF eller er repræsenteret i FATF gennem regionale organer. Unionen er repræsenteret i FATF ved Kommissionen og har forpligtet sig til effektivt at gennemføre FATF's anbefalinger. FATF's anbefaling nr. 32 om pengekurere præciserer, at foranstaltninger bør være på plads for passende kontrol med likvide midlers bevægelser på tværs af grænserne.
- (7) I direktiv (EU) 2015/849 identificeres og beskrives en række kriminelle handlinger, hvorfra udbyttet risikerer at være genstand for hvidvask eller blive anvendt til finansiering af terrorisme. Udbyttet af disse kriminelle handlinger transporteres ofte over Unionens ydre grænser med henblik på hvidvask eller brug til at finansiere terrorisme. Denne forordning bør tage højde herfor og fastsætte et sæt regler, der ud over at bidrage til forebyggelsen af hvidvask af penge, navnlig underliggende forbrydelser såsom skattekriminalitet som defineret i national ret, og finansiering af terrorisme som sådan gør det lettere at forebygge, afsløre og efterforske de kriminelle handlinger, der er defineret i direktiv (EU) 2015/849.
- (8) Der er gjort fremskridt med hensyn til indsigt i de mekanismer, der anvendes til at føre ulovligt erhvervede værdier over grænserne. Som følge heraf er FATF-anbefalingerne blevet opdateret, der er ved direktiv (EU) 2015/849 indført ændringer af Unionens retlige ramme, og ny bedste praksis er blevet udviklet. Der er i lyset af denne udvikling og på grundlag af evalueringen af den eksisterende EU-lovgivning behov for at ændre forordning (EF) nr. 1889/2005. Eftersom dette vil kræve yderst omfattende ændringer, bør forordning (EF) nr. 1889/2005 dog ophæves og erstattes af en ny forordning.
- (9) Nærværende forordning berører ikke medlemsstaternes mulighed for i national ret at foreskrive yderligere national kontrol med likvide midlers bevægelser inden for Unionen, forudsat at denne kontrol er i overensstemmelse med Unionens grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig artikel 63 og 65 i TEUF.
- (10) Et regelsæt på EU-plan, der vil gøre det muligt at foretage sammenlignelig kontrol af likvide midler i Unionen, vil i betydelig grad lette bestræbelserne på at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- (11) Denne forordning vedrører ikke foranstaltninger truffet af Unionen eller medlemsstaterne i medfør af artikel 66 i TEUF til begrænsning af kapitalbevægelser, som medfører eller truer med at medføre alvorlige vanskeligheder for Den Økonomiske og Monetære Unions funktion, eller i medfør af samme traktats artikel 143 og 144 som følge af en pludselig betalingsbalancekrise.
- (12) Toldmyndighederne bør fortsat fungere som kompetente myndigheder med henblik på denne forordning i betragtning af deres tilstedeværelse ved Unionens ydre grænser, deres ekspertise i udførelsen af kontrol af passagerer og gods, der passerer de ydre grænser, og deres erfaring med anvendelsen af forordning (EF) nr. 1889/2005. Samtidig bør medlemsstaterne fortsat kunne udpege andre nationale myndigheder, som er til stede ved den ydre grænse, til at fungere som kompetente myndigheder. Medlemsstaterne bør fortsat sørge for tilstrækkelig uddannelse af toldmyndighedernes og andre nationale myndigheders medarbejdere i at gennemføre disse kontroller, herunder i emnet hvidvask af penge baseret på likvide midler.
- (13) Et af de centrale begreber i denne forordning er »likvide midler«, som bør defineres således, at det omfatter fire kategorier: kontanter, ihændehaverpapirer, råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler og visse typer af forudbetalte kort. Visse ihændehaverpapirer, råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler og forudbetalte kort, som ikke er knyttet til en bankkonto, og som kan opbevare pengebeløb, som er vanskelige at opdage, må på grund af deres særlige egenskaber forventes at blive anvendt i stedet for kontanter som et anonymiseret middel til at føre værdier over de ydre grænser på en måde, som de offentlige myndigheder ikke kan spore ved hjælp af klassiske overvågningssystemer. Denne forordning bør derfor fastlægge de væsentlige elementer i definitionen af »likvide midler« og samtidig give Kommissionen mulighed for at ændre de ikkevæsentlige elementer i denne forordning som reaktion på kriminelles og medvirkende personers forsøg på at omgå en kontrolforanstaltning, der begrænser sig til én type af højlikvide værdiopbevaringsmidler, ved at føre en anden type over de ydre grænser. Hvis en sådan adfærd viser sig at være særlig hyppig, er det afgørende, at der hurtigt træffes foranstaltninger til at rette op på situationen. På trods af den store risiko, der er forbundet med virtuelle valutaer, hvilket er dokumenteret i Kommissionens rapport af 26. juni 2017 om vurderingen af de risici for hvidvask og finansiering af terrorisme, der påvirker det indre marked og vedrører grænseoverskridende aktiviteter, har toldmyndighederne ikke kompetence til at overvåge disse.

- (14) Ihænderpapirer sætter den fysiske ihænder i stand til at gøre krav på betaling af et finansielt beløb uden registrering eller navns nævnelse. De kan let bruges til at overføre store beløb og udviser lignende egenskaber som kontanter med hensyn til likviditet, anonymitet og risiko for misbrug.
- (15) Råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler frembyder høj værdi i forhold til deres volumen, og der eksisterer et let tilgængeligt internationalt handelsmarked for dem, som gør det muligt at omsætte dem til kontanter, samtidig med at transaktionsomkostningerne er beskedne. Sådanne råvarer frembydes for det meste i standardiseret form, hvilket giver mulighed for hurtigt at kontrollere deres værdi.
- (16) Forudbetalte kort er anonyme kort, der anvendes til opbevaring af eller til at give adgang til en pengeværdi eller til pengemidler, som kan anvendes til betalingstransaktioner, til at erhverve varer eller tjenesteydelser eller til at indløse kontanter. De er ikke knyttet til en bankkonto. Forudbetalte kort omfatter anonyme forudbetalte kort som omhandlet i direktiv (EU) 2015/849. De anvendes bredt til en række legitime formål, og nogle af disse instrumenter har også en klar samfundsmæssig relevans. Sådanne forudbetalte kort er lette at overdrage og kan anvendes til at overføre betydelige værdier over de ydre grænser. Derfor er det nødvendigt at medtage forudbetalte kort i definitionen af likvide midler, navnlig hvis de kan købes uden procedurer for passende omhu for så vidt angår kundekendskab. Det vil give mulighed for at udvide kontrollen til visse typer af forudbetalte kort under hensyntagen til den tilgængelige teknologi, hvis beviserne giver belæg herfor, forudsat at udvidelse af sådan kontrol sker under behørig hensyntagen til forholdsmæssigheden og praktiske håndhævelsesaspekter.
- (17) For at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør fysiske personer, der rejser ind i eller ud af Unionen, pålægges en forpligtelse til at angive likvide midler. For ikke at begrænse den frie bevægelighed unødigt eller overbebyrde borgere og myndigheder med administrative formaliteter bør der fastsættes en tærskel for angivelsesforpligtelsen på 10 000 EUR. Angivelsesforpligtelsen bør gælde for bærere, som bærer et sådant beløb på sig, eller som medbringer et sådant beløb i deres bagage eller i det transportmiddel, hvori de passerer de ydre grænser. De bør pålægges at stille de likvide midler til rådighed for de kompetente myndigheder med henblik på kontrol og om nødvendigt fremlægge dem for disse myndigheder. Definitionen af »bærer« bør forstås således, at den ikke omfatter bærere, som udfører erhvervmæssig transport af varer eller personer.
- (18) For så vidt angår bevægelser af uledsagede likvide midler, f.eks. likvide midler der indføres til eller udføres af Unionen i postforsendelse, med kurer, i uledsaget bagage eller i containergods, bør de kompetente myndigheder have beføjelse til enten systematisk eller individuelt fra sag til sag til kræve, at afsenderen eller modtageren eller en repræsentant herfor foretager en indberetningsangivelse i overensstemmelse med nationale procedurer. En sådan indberetning bør indeholde en række elementer, der ikke er omfattet af den sædvanlige dokumentation, som fremlægges for toldmyndighederne, såsom forsendelsesdokumenter og toldangivelser. Sådanne elementer er de likvide midlers oprindelse, bestemmelsessted, økonomiske oprindelse og tiltænkte anvendelse. Der bør gælde en tærskel for forpligtelsen til at indberette uledsagede likvide midler identisk med den tærskel, der gælder for likvide midler, der transporteres af bærere.
- (19) En række standardiserede dataelementer vedrørende likvide midlers bevægelser, såsom personoplysninger om angiveren, ejeren eller modtageren samt de likvide midlers økonomiske oprindelse og tiltænkte anvendelse, bør registreres for at opfylde denne forordnings målsætninger. Det er navnlig nødvendigt, at angiveren, ejeren eller modtageren giver deres personlige oplysninger som indeholdt i deres identifikationsdokumenter for mest muligt at reducere risikoen for, at der opstår fejl vedrørende deres identitet, og forsinkelser som følge af eventuel efterfølgende behov for verificering.
- (20) For så vidt angår forpligtelsen til at angive ledsagede likvide midler og forpligtelsen til at indberette uledsagede likvide midler bør de kompetente myndigheder tillægges beføjelser til at foretage alle nødvendige kontroller af personer, deres bagage, det transportmiddel, der er anvendt ved passagen af de ydre grænser, og alle uledsagede forsendelser eller beholdere, som passerer den pågældende grænse, og som muligvis indeholder likvide midler, eller af et transportmiddel, der transporterer dem. I tilfælde af manglende overholdelse af disse forpligtelser bør de kompetente myndigheder på eget initiativ udarbejde en angivelse med henblik på efterfølgende videregivelse af de relevante oplysninger til andre myndigheder.
- (21) For at sikre ensartet anvendelse fra de kompetente myndigheders side bør kontroller primært bygge på en risikoanalyse med henblik på at identificere og vurdere risici og udvikle de nødvendige modforanstaltninger.

- (22) Oprettelsen af en fælles ramme for risikostyring bør ikke hindre de kompetente myndigheder i at foretage stikprøvekontroller eller spontane kontroller, når som helst de anser det for nødvendigt.
- (23) Hvis de kompetente myndigheder opdager et beløb i likvide midler, som er under tærsklen, men hvor der er indikationer på, at de likvide midler kan være knyttet til kriminelle handlinger, som er omfattet af denne forordning, bør de i tilfælde af ledsagede likvide midler kunne registrere oplysninger om bæreren, ejeren og, hvor de er til rådighed, den tiltænkte modtager af de likvide midler, herunder det fulde navn, kontaktoplysninger, nærmere oplysninger om de likvide midlers art og beløb eller værdi, deres økonomiske oprindelse og tiltænkte anvendelse.
- (24) I tilfælde af uledsagede likvide midler bør de kompetente myndigheder kunne registrere oplysninger om angiveren, ejeren, afsenderen og modtageren eller den tiltænkte modtager af de likvide midler, herunder det fulde navn, kontaktoplysninger, nærmere oplysninger om de likvide midlers art og beløb eller værdi, deres økonomiske oprindelse og tiltænkte anvendelse.
- (25) Disse oplysninger bør videregives til den pågældende medlemsstats FIU, i hvilken forbindelse medlemsstaten bør sikre, at FIU'en uopfordret eller på anmodning videregiver eventuelle relevante oplysninger til de øvrige medlemsstaters FIU'er. De pågældende enheder er udpeget til at fungere som knudepunkter i bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som modtager og behandler oplysninger fra forskellige kilder, såsom finansielle institutioner, og analyserer disse oplysninger med henblik på at vurdere, om der er grundlag for yderligere efterforskning, selv om det ikke nødvendigvis står klart for de kompetente myndigheder, som indsamler angivelserne og udfører kontroller efter denne forordning. For at sikre en effektiv informationsstrøm bør FIU'erne alle være forbundet med det toldinformationssystem (»CIS«), som er etableret ved Rådets forordning (EF) nr. 515/97⁽¹⁾, og de oplysninger, der tilvejebringes eller udveksles mellem kompetente myndigheder og FIU'er, bør være forenelige og sammenlignelige.
- (26) I erkendelse af betydningen af en effektiv udveksling af oplysninger mellem de relevante myndigheder, herunder FIU'er inden for deres juridiske ramme, for en vellykket opfølgning af denne forordning og af nødvendigheden af at styrke samarbejdet mellem FIU'erne i Unionen bør Kommissionen senest den 1. juni 2019 vurdere muligheden for at oprette en fælles mekanisme til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- (27) I denne sammenhæng er det uhyre relevant at afsløre beløb af likvide midler under tærsklen i tilfælde, hvor der er indikationer på kriminelle handlinger. Derfor bør det også være muligt at udveksle oplysninger vedrørende beløb under tærsklen med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, hvis der er indikationer på kriminelle handlinger.
- (28) Eftersom de likvide midler, der er genstand for kontrol efter denne forordning, bevæger sig over de ydre grænser, og i betragtning af vanskeligheden ved at skride til handling, når først de likvide midler har forladt indførsels- eller udførselsstedet, og af den hermed forbundne risiko ved en ulovlig anvendelse af selv små beløb, bør de kompetente myndigheder have mulighed for midlertidigt at tilbageholde likvide midler i særlige tilfælde under anvendelse af særlige kontrolforanstaltninger: for det første hvis forpligtelsen til at angive eller indberette likvide midler ikke er blevet opfyldt, og for det andet hvis der er indikationer på kriminelle handlinger, uanset beløbsstørrelsen eller om de likvide midler er ledsagede eller uledsagede. I lyset af arten af sådan midlertidig tilbageholdelse og af den indvirkning, den kan have på den frie bevægelighed og ejendomsretten, bør tilbageholdelsens varighed begrænses til den tid, som andre kompetente myndigheder som absolut minimum har brug for til at fastslå, om der er grundlag for yderligere indgreb, såsom efterforskning eller beslaglæggelse af de likvide midler på grundlag af andre retlige instrumenter. En afgørelse om midlertidig tilbageholdelse af likvide midler efter denne forordning bør ledsages af en begrundelse og indeholde en tilstrækkelig beskrivelse af, hvilke specifikke faktorer der har resulteret i foranstaltningen. Det bør være muligt at forlænge varigheden af den midlertidige tilbageholdelse af de likvide midler i særlige og behørigt vurderede tilfælde, bl.a. når kompetente myndigheder har vanskeligheder med at fremskaffe oplysninger om en potentiel kriminel handling, bl.a. når kommunikation med et tredjeland er påkrævet, når dokumenter er nødt til at blive oversat, eller når det er vanskeligt at identificere og kontakte afsenderen eller modtageren i tilfælde af uledsagede likvide midler. Hvis der ved tilbageholdelsesperiodens udløb ikke er truffet nogen afgørelse om yderligere indgreb, eller hvis den kompetente myndighed beslutter, at der ikke er grundlag for at tilbageholde de likvide midler yderligere, bør midlerne omgående frigives til den person, som de likvide midler blev midlertidigt tilbageholdt fra, bæreren eller ejeren, alt afhængigt af situationen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1).

- (29) For at øge bevidstheden om denne forordning bør medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen udvikle passende materialer om forpligtelsen til at angive eller indberette likvide midler.
- (30) Det er af afgørende betydning, at de kompetente myndigheder, som indsamler oplysninger i henhold til denne forordning, fremsender disse rettidigt til den nationale FIU, således at den nationale FIU kan analysere oplysningerne yderligere og sammenholde dem med andre oplysninger som fastsat i direktiv (EU) 2015/849.
- (31) Med henblik på denne forordning bør de kompetente myndigheder, hvis de registrerer en manglende angivelse eller indberetning af likvide midler, eller hvis der er indikationer på kriminelle handlinger, straks udveksle disse oplysninger med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater via passende kanaler. Sådant udveksling af oplysninger vil være rimelig, eftersom personer, der ikke har overholdt forpligtelsen til at angive eller indberette likvide midler, og som pågribes i én medlemsstat, sandsynligvis vil udvælge sig en anden indførsels- eller udførselsmedlemsstat, hvor de kompetente myndigheder ikke vil have kendskab til deres tidligere overtrædelse. Udveksling af sådanne oplysninger bør være obligatorisk for at sikre, at denne forordning anvendes ensartet i alle medlemsstater. Såfremt der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, som kan skade Unionens finansielle interesser, bør disse oplysninger også gøres tilgængelige for Kommissionen, for Den Europæiske Anklagemyndighed som oprettet ved Rådets forordning (EU) 2017/1939 ⁽¹⁾ af de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til nævnte forordning, og for Europol som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 ⁽²⁾. Med henblik på at nå nærværende forordnings mål med hensyn til at forebygge og afskrække omgåelse af forpligtelsen til at angive eller indberette likvide midler bør det også være obligatorisk at udveksle anonymiserede oplysninger om risici og resultater af risikoanalyser mellem medlemsstaterne og med Kommissionen i overensstemmelse med de standarder, der fastsættes i gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til nærværende forordning.
- (32) Det bør under forudsætning af passende garantier være muligt at udveksle oplysninger mellem en medlemsstats kompetente myndighed eller Kommissionen og et tredjelands myndigheder. En sådan udveksling bør kun tillades, hvor de relevante nationale bestemmelser og EU-bestemmelser om grundlæggende rettigheder og overførsel af personoplysninger til tredjelande overholdes, efter at de myndigheder, som oprindeligt har indsamlet oplysningerne, har givet tilladelse hertil. Kommissionen bør underrettes om enhver udveksling af oplysninger med tredjelande i henhold til denne forordning og bør aflægge rapport herom til Europa-Parlamentet og til Rådet.
- (33) I betragtning af arten af de indsamlede oplysninger og bærernes og angivernes berettigede forventninger om, at deres personoplysninger og oplysninger om værdien af de likvide midler, som de har ført ind i eller ud af Unionen, behandles fortroligt, bør de kompetente myndigheder træffe passende foranstaltninger til at sikre, at personer, der skal have adgang til oplysningerne, overholder tavshedspligten, og til at beskytte oplysningerne tilstrækkeligt mod uautoriseret adgang, brug eller videregivelse. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller i national ret, navnlig i forbindelse med retssager, bør sådanne oplysninger ikke videregives uden tilladelse fra den myndighed, der har indsamlet dem.

Behandling af oplysninger efter denne forordning kan også omfatte personoplysninger og bør udføres i overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstaterne og Kommissionen bør kun behandle personoplysninger på en måde, der er forenelig med denne forordnings formål. Enhver indsamling, offentliggørelse, videregivelse, overførsel eller anden behandling af personoplysninger inden for denne forordnings anvendelsesområde bør være underlagt kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽³⁾ og (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾. Behandling af personoplysninger med henblik på nærværende forordning bør ske i overensstemmelse med den grundlæggende ret til respekt for privatliv og familieliv som anerkendt i artikel 8 i Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder såvel som retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger som anerkendt i henholdsvis artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret»).

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed («EPPO») (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (34) Med henblik på FIU'ernes analyse og på at sætte myndighederne i andre medlemsstater i stand til at udøve kontrol og håndhæve forpligtelsen til at angive likvide midler, navnlig for så vidt angår personer, som tidligere har overtrådt denne forpligtelse, er det nødvendigt, at oplysningerne indeholdt i angivelser foretaget i henhold til denne forordning opbevares tilstrækkeligt længe. Med henblik på, at FIU'erne kan udføre deres analyse effektivt, og på, at de kompetente myndigheder kan kontrollere og effektivt håndhæve forpligtelsen til at angive eller indberette likvide midler, bør varigheden af opbevaring af oplysninger indeholdt i angivelser foretaget i henhold til denne forordning ikke overskride fem år med mulighed for yderligere forlængelse efter en grundig vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af en sådan yderligere opbevaring, som ikke bør overskride tre år.
- (35) Med henblik på at tilskynde til overholdelse og afskrække fra omgåelse bør medlemsstaterne indføre sanktioner for manglende overholdelse af forpligtelsen til at angive eller indberette likvide midler. Disse sanktioner bør kun finde anvendelse ved manglende angivelse eller indberetning af likvide midler i henhold til denne forordning og bør ikke tage hensyn til de mulige kriminelle handlinger forbundet med de likvide midler, som kan være genstand for yderligere efterforskning og foranstaltninger, som falder uden for denne forordnings anvendelsesområde. Disse sanktioner bør være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning og ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at tilskynde til overholdelse. Sanktioner indført af medlemsstaterne bør have en tilsvarende afskrækkende virkning over alt i Unionen for overtrædelse af denne forordning.
- (36) De fleste medlemsstater benytter ganske vist allerede en harmoniseret angivelsesblanket, EU's angivelsesblanket til likvide midler, på frivillig basis, men for at sikre, at de kompetente myndigheder foretager ensartet kontrol og behandler, videregiver og analyserer angivelserne effektivt, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage skabelonerne til angivelsesblanketten og indberetningsblanketten, fastlægge kriterierne for en fælles ramme for risikostyring, fastlægge de tekniske bestemmelser for udveksling af oplysninger, fastlægge skabelonen til den blanket, der skal anvendes til videregivelse af oplysninger og fastlægge de bestemmelser og det format, der skal anvendes til indberetning af statistiske oplysninger til Kommissionen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (37) For at forbedre den nuværende situation, hvor der er begrænset adgang til statistiske oplysninger, og hvor der kun findes nogle indikationer på, i hvilket omfang kriminelle smugler likvide midler over Unionens ydre grænser, bør der skabes et mere effektivt samarbejde ved hjælp af udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og med Kommissionen. For at sikre, at denne udveksling af oplysninger er effektiv, bør Kommissionen evaluere, om den etablerede ordning opfylder sit formål, eller om der er hindringer for rettidig og direkte udveksling af oplysninger. Derudover bør Kommissionen offentliggøre statistiske oplysninger på sin hjemmeside.
- (38) For hurtigt at kunne tage hensyn til fremtidige ændringer af internationale standarder, såsom standarder, der er vedtaget af FATF, eller for at kunne forhindre omgåelsen af denne forordning ved anvendelsen af råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler eller ved anvendelsen af forudbetalte kort bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår ændringer af bilag I til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (39) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den tværnationale karakter af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og de særlige karakteristika ved det indre marked og dets grundlæggende rettigheder, som kun kan gennemføres fuldt ud ved at sikre, at der ikke sker nogen uforholdsmæssig forskelsbehandling på grundlag af national lovgivning, når likvide midler passerer Unionens ydre grænser, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (40) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der er anerkendt i artikel 6 i TEU og gengivet i chartret, navnlig i dettes afsnit II.
- (41) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes en kontrolordning vedrørende likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, som supplement til den retlige ramme for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er fastlagt ved direktiv (EU) 2015/849.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »likvide midler«
- i) kontanter
 - ii) ihændehaverpapirer
 - iii) råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler
 - iv) forudbetalte kort
- b) »rejse ind i eller ud af Unionen« eller »føres ind i eller ud af Unionen« at komme fra et område uden for det område, der er omfattet af artikel 355 i TEUF, og rejse ind i eller blive ført ind i det område, der er omfattet af nævnte artikel, eller at rejse ud af eller blive ført ud af området omfattet af nævnte artikel
- c) »kontanter« pengesedler og mønter, som er i omløb som betalingsmidler, eller som har været i omløb som betalingsmidler og stadig kan omveksles i finansielle institutter eller centralbanker til pengesedler og mønter, som er i omløb som betalingsmidler
- d) »ihændehaverpapirer« andre instrumenter end kontanter, som giver ihændehaverne ret til at gøre krav på et finansielt beløb mod fremvisning af instrumenterne uden at skulle bevise deres identitet eller ret til beløbet. Disse instrumenter er:
- i) rejsechecks og
 - ii) checks, gældsbreve og pengeanvisninger, der enten er i ihændehaverform, underskrevet, men med modtagerens navn udeladt, endosseret uden restriktion, udstedt til en fiktiv modtager eller i en anden sådan form, at retten til fordringen overgår ved overdragelse
- e) »råvare anvendt som højlikvidt værdiopbevaringsmiddel« en vare som anført i bilag I, nr. 1), af høj værdi i forhold til sin volumen, som let kan konverteres til kontanter på tilgængelige handelsmarkeder, samtidig med at transaktionsomkostningerne er beskedne
- f) »forudbetalt kort« et anonymt kort som anført i bilag I, nr. 2), der opbevarer eller giver adgang til pengeværdier eller -midler, som kan anvendes til betalingstransaktioner, til at erhverve varer eller tjenesteydelser eller til at indløse kontanter, hvor et sådant kort ikke er knyttet til en bankkonto
- g) »kompetente myndigheder« medlemsstaternes toldmyndigheder og alle andre myndigheder, der af medlemsstaterne er bemyndiget til at anvende denne forordning
- h) »bærer« enhver fysisk person, som rejser ind i eller ud af Unionen med likvide midler på sig, i sin bagage eller i sit transportmiddel
- i) »uledsagede likvide midler« likvide midler, der indgår i en forsendelse uden en bærer
- j) »kriminell handling« enhver af de handlinger, der er anført i artikel 3, nr. 4), i direktiv (EU) 2015/849
- k) »finansiell efterretningsenhed (FIU)« den enhed, der er oprettet i en medlemsstat med henblik på at gennemføre artikel 32 i direktiv (EU) 2015/849.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 15 vedrørende ændring af bilag I til denne forordning for at tage højde for nye tendenser inden for hvidvask af penge som defineret i artikel 1, nr. 3) og 4), i direktiv (EU) 2015/849 eller finansiering af terrorisme som defineret i nævnte direktivs artikel 1, nr. 5) eller for at tage højde for bedste praksis inden for forebyggelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme eller for at forhindre, at kriminelle anvender råvarer, der er anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler, og forudbetalte kort til at omgå de forpligtelser, der er fastlagt i denne forordnings artikel 3 og 4.

Artikel 3

Forpligtelse til at angive ledsagede likvide midler

1. Bærere, som bærer 10 000 EUR eller derover i likvide midler, skal angive de pågældende likvide midler til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, gennem hvilken de rejser ind i eller ud af Unionen, og stille midlerne til rådighed for myndighederne med henblik på kontrol. Pligten til at angive likvide midler anses ikke for opfyldt, hvis de afgivne oplysninger er ukorrekte eller ufuldstændige, eller hvis de likvide midler ikke stilles til rådighed med henblik på kontrol.

2. Den i stk. 1 omhandlede angivelse skal indeholde nærmere oplysninger om følgende:

- a) bæreren, herunder fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, fødselsdato og fødested, nationalitet og identifikationsdokumentnummer
- b) ejeren af de likvide midler, herunder fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, fødselsdato og fødested, nationalitet og identifikationsdokumentnummer, hvor ejeren er en fysisk person, eller fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, registreringsnummer og, hvis det er til rådighed, momsregistreringsnummer, hvor ejeren er en juridisk person
- c) såfremt oplysninger herom er til rådighed, den tiltænkte modtager af de likvide midler, herunder fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, fødselsdato og fødested, nationalitet og identifikationsdokumentnummer, hvor den tiltænkte modtager er en fysisk person, eller fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, registreringsnummer og, hvis det er til rådighed, momsregistreringsnummer, hvor den tiltænkte modtager er en juridisk person
- d) de likvide midlers art og beløb eller værdi
- e) de likvide midlers økonomiske oprindelse
- f) de likvide midlers tiltænkte anvendelse
- g) transportruten og
- h) transportmidlet.

3. De i denne artikels stk. 2 anførte oplysninger gives skriftligt eller elektronisk under anvendelse af den angivelsesblanket, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a). Angiveren skal efter anmodning have udleveret en bekræftet kopi af angivelsen.

Artikel 4

Forpligtelse til at indberette uledsagede likvide midler

1. Hvis uledsagede likvide midler på 10 000 EUR eller derover føres ind i eller ud af Unionen, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, gennem hvilken de likvide midler føres ind i eller ud af Unionen, kræve, at afsenderen eller modtageren af de likvide midler eller en repræsentant herfor, alt efter hvad der er tilfældet, foretager en indberetningsangivelse inden for en frist på 30 dage. De kompetente myndigheder kan tilbageholde de likvide midler, indtil afsenderen, modtageren eller en repræsentant herfor foretager indberetningsangivelsen. Pligten til at indberette uledsagede likvide midler anses ikke for opfyldt, hvis angivelsen ikke er foretaget inden for tidsfristen, hvis de afgivne oplysninger er ukorrekte eller ufuldstændige, eller hvis de likvide midler ikke stilles til rådighed med henblik på kontrol.

2. Indberetningsangivelsen skal indeholde nærmere oplysninger om følgende:

- a) angiveren, herunder fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, fødselsdato og fødested, nationalitet og identifikationsdokumentnummer
- b) ejeren af de likvide midler, herunder fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, fødselsdato og fødested, nationalitet og identifikationsdokumentnummer, hvis ejeren er en fysisk person, eller fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, registreringsnummer og, hvis det er til rådighed, momsregistreringsnummer, hvis ejeren er en juridisk person

- c) afsenderen af de likvide midler, herunder fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, fødselsdato og fødested, nationalitet og identifikationsdokumentnummer, hvis afsenderen er en fysisk person, eller fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, registreringsnummer og, hvis det er til rådighed, momsregistreringsnummer, hvis afsenderen er en juridisk person
 - d) modtageren eller den tiltænkte modtager af de likvide midler, herunder fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, fødselsdato og fødested, nationalitet og identifikationsdokumentnummer, hvis modtageren eller den tiltænkte modtager er en fysisk person, eller fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, registreringsnummer og, hvis det er til rådighed, momsregistreringsnummer, hvis modtageren eller den tiltænkte modtager er en juridisk person
 - e) de likvide midlers art og beløb eller værdi
 - f) de likvide midlers økonomiske oprindelse og
 - g) de likvide midlers tiltænkte anvendelse.
3. De i denne artikels stk. 2. anførte oplysninger gives skriftligt eller elektronisk under anvendelse af den indberetningsblanket, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a). En bekræftet kopi af indberetningsangivelsen udleveres efter anmodning til angiveren.

Artikel 5

De kompetente myndigheders beføjelser

1. For at kontrollere overholdelsen af den i artikel 3 fastsatte forpligtelse til at angive ledsagede likvide midler har de kompetente myndigheder beføjelse til at foretage kontrol af fysiske personer, deres bagage og deres transportmiddel i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i national ret.
2. Med henblik på at gennemføre den i artikel 4 fastsatte forpligtelse til at indberette uledsagede likvide midler har de kompetente myndigheder beføjelse til at foretage kontrol af alle forsendelser, beholdere eller transportmidler, som kan indeholde uledsagede likvide midler, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i national ret.
3. Hvis forpligtelsen til at angive ledsagede likvide midler efter artikel 3 eller forpligtelsen til at indberette uledsagede likvide midler efter artikel 4 ikke er opfyldt, udarbejder de kompetente myndigheder på eget initiativ en skriftlig eller elektronisk angivelse, som så vidt muligt indeholder de nærmere oplysninger, der er anført i artikel 3, stk. 2, eller artikel 4, stk. 2, alt efter hvad der er tilfældet.
4. Kontrollerne skal primært bygge på risikoanalyse med henblik på at afdække og vurdere risici og udvikle de nødvendige modforanstaltninger og skal udføres inden for en fælles ramme for risikostyring i overensstemmelse med de kriterier, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra b), som også skal tage hensyn til den risikovurdering, som er etableret af Kommissionen og FIU'erne i henhold til direktiv (EU) 2015/849.
5. Med henblik på artikel 6 udøver de kompetente myndigheder også de beføjelser, der er tillagt dem ved nærværende artikel.

Artikel 6

Beløb under tærsklen, der mistænkes for at være forbundet med kriminelle handlinger

1. Hvis de kompetente myndigheder opdager en bærer med et beløb i likvide midler under den tærskel, der er omhandlet i artikel 3, og at der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, registrerer myndighederne denne oplysning og de nærmere oplysninger, der er anført i artikel 3, stk. 2.
2. Hvis de kompetente myndigheder konstaterer, at uledsagede likvide midler under den tærskel, der er omhandlet i artikel 4, føres ind i eller ud af Unionen, og at der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, registrerer myndighederne disse oplysninger og de nærmere oplysninger, der er anført i artikel 4, stk. 2.

Artikel 7

Kompetente myndigheders midlertidige tilbageholdelse af likvide midler

1. De kompetente myndigheder kan midlertidigt tilbageholde likvide midler ved en administrativ afgørelse i overensstemmelse med betingelserne i national ret, hvis:
 - a) forpligtelsen til at angive ledsagede likvide midler efter artikel 3 eller forpligtelsen til at indberette uledsagede likvide midler efter artikel 4 ikke er opfyldt, eller
 - b) der er indikationer på, at de likvide midler, uanset beløbsstørrelsen, har forbindelse til kriminelle handlinger.

2. Den i stk. 1 omhandlede administrative afgørelse skal være underlagt et effektivt retsmiddel efter procedurerne i national ret. De kompetente myndigheder meddeler en begrundelse for den administrative afgørelse til:

- a) den person, der er forpligtet til at foretage angivelsen i overensstemmelse med artikel 3 eller indberetningsangivelsen i overensstemmelse med artikel 4, eller
- b) den person, der er forpligtet til at afgive oplysningerne i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1 eller 2.

3. Varigheden af den midlertidige tilbageholdelse skal efter national ret være nøje begrænset til det tidsrum, der er påkrævet, for at de kompetente myndigheder kan fastslå, hvorvidt sagens omstændigheder berettiger yderligere tilbageholdelse. Varigheden af den midlertidige tilbageholdelse må ikke overstige 30 dage. Efter at have foretaget en grundig vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af yderligere midlertidig tilbageholdelse kan de kompetente myndigheder beslutte at forlænge perioden for midlertidig tilbageholdelse til højst 90 dage.

Hvis der inden for denne periode ikke træffes nogen afgørelse om yderligere tilbageholdelse af de likvide midler, eller hvis det fastslås, at sagens omstændigheder ikke berettiger yderligere tilbageholdelse, skal de likvide midler omgående frigives til:

- a) den person, som de likvide midler blev midlertidigt tilbageholdt fra, i de situationer, der er omhandlet i artikel 3 eller 4 eller
- b) den person, som de likvide midler blev midlertidigt tilbageholdt fra, i de situationer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1 eller 2.

Artikel 8

Oplysningskampagner

Medlemsstaterne sikrer, at personer, der rejser ind i eller ud af Unionen, eller personer, der sender uledsagede likvide midler fra Unionen eller modtager uledsagede likvide midler i Unionen, oplyses om deres rettigheder og forpligtelser efter denne forordning, og udvikler i samarbejde med Kommissionen passende materiale rettet mod disse personer.

Medlemsstaterne sikrer, at der stilles tilstrækkelig finansiering til rådighed til sådanne oplysningskampagner.

Artikel 9

Indgivelse af oplysninger til FIU'en

1. De kompetente myndigheder registrerer de oplysninger, der indsamles efter artikel 3 eller 4, artikel 5, stk. 3, eller artikel 6, og fremsender dem til FIU'en i den medlemsstat, hvor de blev indsamlet, i overensstemmelse med de tekniske bestemmelser omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra c).

2. Medlemsstaterne sikrer, at FIU'en i den pågældende medlemsstat udveksler sådanne oplysninger med de relevante FIU'er i de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849.

3. De kompetente myndigheder fremsender de i stk. 1 omhandlede oplysninger hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest 15 arbejdsdage efter den dato, hvor oplysningerne blev indsamlet.

Artikel 10

Udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og med Kommissionen

1. Hver medlemsstats kompetente myndighed fremsender elektronisk følgende oplysninger til de kompetente myndigheder i alle øvrige medlemsstater:

- a) angivelser udarbejdet på eget initiativ i medfør af artikel 5, stk. 3
- b) oplysninger, der er indsamlet i medfør af artikel 6
- c) angivelser, der er indsamlet i medfør af artikel 3 eller 4, hvor der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger
- d) anonymiserede oplysninger om risici og resultater af risikoanalyser.

2. Såfremt der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, som kan skade Unionens finansielle interesser, fremsendes de i stk. 1 omhandlede oplysninger også til Kommissionen, til Den Europæiske Anklagemyndighed af de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, hvor denne har kompetence til at handle efter nævnte forordnings artikel 22, og til Europol, hvor denne har kompetence til at handle efter artikel 3 i forordning (EU) 2016/794.

3. De kompetente myndigheder fremsender de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger i overensstemmelse med de tekniske bestemmelser, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra c), og ved anvendelse af den blanket, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra d).
4. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), og i stk. 2, fremsendes hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest 15 arbejdsdage efter den dato, hvor oplysningerne blev indsamlet.
5. De oplysninger og resultater, der er omhandlet i stk. 1, litra d), fremsendes hver sjette måned.

Artikel 11

Udveksling af oplysninger med tredjelande

1. Med henblik på denne forordning kan medlemsstaterne eller Kommissionen inden for rammerne af gensidig administrativ bistand videregive følgende oplysninger til et tredjeland under forudsætning af skriftligt samtykke fra den kompetente myndighed, som oprindeligt indsamlede oplysningerne, og forudsat at en sådan videregivelse overholder den relevante nationale ret og EU-ret om overførsel af personoplysninger til tredjelande:
 - a) angivelser udarbejdet på eget initiativ i medfør af artikel 5, stk. 3
 - b) oplysninger, der er indsamlet i medfør af artikel 6
 - c) angivelser, der er indsamlet i medfør af artikel 3 eller 4, hvor der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver videregivelse af oplysninger i henhold til stk. 1.

Artikel 12

Tavshedspligt, fortrolighed og datasikkerhed

1. De kompetente myndigheder garanterer sikkerheden af de oplysninger indsamlet i overensstemmelse med artikel 3 og 4, artikel 5, stk. 3, og artikel 6.
2. Enhver oplysning, som de kompetente myndigheder har indsamlet, er omfattet af tavshedspligt.

Artikel 13

Beskyttelse af og opbevaringsperiode for personoplysninger

1. De kompetente myndigheder fungerer som dataansvarlige for de personoplysninger, de indsamler under anvendelse af artikel 3 og 4, artikel 5, stk. 3, og artikel 6.
2. Behandling af personoplysninger på grundlag af denne forordning må kun finde sted med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af kriminelle handlinger.
3. De personoplysninger, der indsamles under anvendelse af artikel 3 og 4, artikel 5, stk. 3, og artikel 6, må kun tilgås af de kompetente myndigheders behørigt godkendte personale og skal sikres forsvarligt mod uautoriseret adgang eller videregivelse. Medmindre andet er fastsat i artikel 9, 10 og 11, må oplysningerne ikke offentliggøres eller videregives uden udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, som oprindeligt indsamlede dem. En sådan tilladelse er dog ikke nødvendig, hvis de kompetente myndigheder i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret er forpligtet til at offentliggøre eller videregive de pågældende oplysninger, navnlig i forbindelse med retssager.
4. De kompetente myndigheder og FIU'en opbevarer personoplysninger, der er indsamlet under anvendelse af artikel 3 og 4, artikel 5, stk. 3, og artikel 6, i fem år fra datoen for indsamling af oplysningerne. Efter udløbet af dette tidsrum skal disse personoplysninger slettes.
5. Opbevaringsperioden kan forlænges én gang med en yderligere periode på højst tre år, hvis:
 - a) FIU'en, efter at den har foretaget en grundig vurdering af nødvendigheden og proportionaliteten af sådan yderligere opbevaring og finder den berettiget med henblik på at gennemføre sine opgaver med hensyn til bekæmpelsen af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, fastslår, at yderligere opbevaring er påkrævet, eller
 - b) de kompetente myndigheder, efter at de har foretaget en grundig vurdering af nødvendigheden og proportionaliteten af sådan yderligere opbevaring og finder den berettiget med henblik på at gennemføre deres opgaver med hensyn til at tilvejebringe effektiv kontrol vedrørende forpligtelsen til at angive ledsagede likvide midler eller forpligtelsen til at indberette uledsagede likvide midler, fastslår, at yderligere opbevaring er påkrævet.

Artikel 14

Sanktioner

Hver medlemsstat indfører sanktioner, der finder anvendelse i tilfælde af, at den i artikel 3 fastsatte forpligtelse til at angive ledsagede likvide midler eller den i artikel 4 fastsatte forpligtelse til at indberette uledsagede likvide midler ikke overholdes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 15

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 2. december 2018.
3. Den i artikel 2, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 16

Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter følgende foranstaltninger med henblik på at sikre, at de kompetente myndigheder foretager kontrol på ensartet vis:
 - a) skabelonerne for angivelsesblanketten omhandlet i artikel 3, stk. 3, og for indberetningsblanketten omhandlet i artikel 4, stk. 3
 - b) kriterier for den fælles ramme for risikoforvaltning omhandlet i artikel 5, stk. 4, og mere specifikt risikokriterier, standarder og prioriterede kontrolområder på grundlag af de oplysninger, der er udvekslet i henhold til artikel 10, stk. 1, litra d), og EU-politikker og internationale politikker og bedste praksis
 - c) tekniske bestemmelser for effektiv udveksling af oplysninger efter nærværende forordnings artikel 9, stk. 1 og 3, og artikel 10 via det ved artikel 23 i forordning (EF) nr. 515/97 etablerede CIS
 - d) skabelonen for blanketten for videregivelse af oplysninger omhandlet i artikel 10, stk. 3, og
 - e) bestemmelserne og det format, medlemsstaterne skal anvende til indberetning af anonymiserede statistiske oplysninger om angivelser og overtrædelser til Kommissionen, jf. artikel 18.
2. De i denne artikels stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2.

Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg for kontrol med likvide midler. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikel 18***Fremsendelse af oplysninger vedrørende gennemførelsen af denne forordning**

1. Senest den 4. december 2021 fremsender medlemsstaterne følgende til Kommissionen:
 - a) listen over kompetente myndigheder
 - b) nærmere oplysninger om de sanktioner, der er indført i henhold til artikel 14
 - c) anonymiserede statistiske oplysninger om angivelser, kontrol og overtrædelser under anvendelse af den blanket, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra e).
2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om eventuelle senere ændringer i de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), senest en måned efter at ændringerne får virkning.

De i stk. 1, litra c), omhandlede oplysninger skal gives til Kommissionen mindst hver sjette måned.

3. Kommissionen stiller de i stk. 1, litra a), omhandlede oplysninger og eventuelle senere ændringer af oplysningerne i henhold til stk. 2 til rådighed for alle de øvrige medlemsstater.
4. Kommissionen offentliggør hvert år de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og c), og eventuelle senere ændringer af disse oplysninger i henhold til stk. 2 på sin hjemmeside og oplyser på en klar måde brugerne om kontrollen med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen.

*Artikel 19***Evaluerings**

1. Den 3. december 2021 og hvert femte år derefter forelægger Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der er modtaget regelmæssigt fra medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning.

Den i første afsnit omhandlede rapport evaluerer navnlig, hvorvidt:

- a) andre aktiver bør være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde
- b) indberetningsproceduren for uledsagede likvide midler er effektiv
- c) tærsklen for uledsagede likvide midler bør revideres
- d) oplysningsstrømmene i overensstemmelse med artikel 9 og 10 og navnlig brugen af CIS er effektive, eller om der er hindringer for rettidig og direkte udveksling af kompatible og sammenlignelige oplysninger mellem kompetente myndigheder og med FIU'erne, og
- e) sanktionerne indført af medlemsstaterne er effektive, forholdsmæssige og afskrækkende og er i overensstemmelse med Dødstolen for den Europæiske Unions faste retspraksis og har en tilsvarende afskrækkende virkning overalt i Unionen for overtrædelser af denne forordning.

2. Den i stk. 1 omhandlede rapport skal indeholde følgende, hvis det er til rådighed:

- a) en sammenstilling af oplysninger modtaget fra medlemsstaterne om likvide midler, der har forbindelse til kriminelle handlinger, som påvirker Unionens finansielle interesser negativt, og
- b) oplysninger om udveksling af oplysninger med tredjelande.

*Artikel 20***Ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005**

Forordning (EF) nr. 1889/2005 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II.

*Artikel 21***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 3. juni 2021. Artikel 16 finder dog anvendelse fra den 2. december 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. oktober 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

K. EDTSTADLER

Formand

BILAG I

Råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler og forudbetalte kort, der betragtes som likvide midler efter artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iii) og iv)

1. Råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler:
 - a) mønter med et guldindhold på mindst 90 % og
 - b) umøntet ædelmetal, f.eks. barrer eller klumper med et guldindhold på mindst 99,5 %.
 2. Forudbetalte kort: p.m.
-

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 1889/2005	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
—	Artikel 4
Artikel 4, stk. 1	Artikel 5
Artikel 5, stk. 2	Artikel 6
Artikel 4, stk. 2	Artikel 7
—	Artikel 8
Artikel 5, stk. 1	Artikel 9
Artikel 6	Artikel 10
Artikel 7	Artikel 11
Artikel 8	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 9	Artikel 14
—	Artikel 15
—	Artikel 16
—	Artikel 17
—	Artikel 18
Artikel 10	Artikel 19
—	Artikel 20
Artikel 11	Artikel 21
—	Bilag I
—	Bilag II

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/1673

af 23. oktober 2018

om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Hvidvask af penge og den relaterede finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet er fortsat væsentlige problemer på EU-plan og skader derved den finansielle sektors stabilitet og omdømme og truer det indre marked og Unionens indre sikkerhed. For at tackle disse problemer samt supplere og styrke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849⁽²⁾ er formålet med dette direktiv strafferetlig bekæmpelse af hvidvask, hvilket muliggør mere effektivt og hurtigere grænseoverskridende samarbejde mellem kompetente myndigheder.
- (2) Foranstaltninger, som udelukkende træffes på nationalt plan eller endog på EU-plan uden hensyntagen til koordinering og samarbejde på internationalt plan, ville kun have meget begrænsede virkninger. De foranstaltninger, som Unionen træffer for at bekæmpe hvidvask af penge, bør derfor være forenelige med og mindst lige så strenge som andre tiltag, der træffes i internationale fora.
- (3) Unionen bør ved sin indsats fortsat tage særligt hensyn til anbefalingerne fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) og instrumenter fra andre internationale organisationer og organer, som er aktive inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. De relevante EU-retsakter bør, hvor det er relevant, afstemmes yderligere med de internationale standarder om forebyggelse af hvidvask af penge samt finansiering af terrorisme og masseødelæggelsesvåben, der blev vedtaget af FATF i februar 2012 («de reviderede anbefalinger fra FATF»). Som underskriver af Europarådets konvention om hvidvask, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet af strafbare handlinger og finansiering af terrorisme bør Unionen gennemføre nævnte konventions krav i sin retsorden.
- (4) I Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA⁽³⁾ fastsættes krav vedrørende kriminalisering af hvidvask af penge. Denne rammeafgørelse er imidlertid ikke tilstrækkelig omfattende, og den nuværende kriminalisering af hvidvask er ikke tilstrækkelig sammenhængende til effektivt at bekæmpe hvidvask i hele Unionen og resulterer i håndhævelsesmangler og i hindringer for samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.9.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.10.2018.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

⁽³⁾ Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1).

- (5) Definitionen af kriminelle handlinger, der udgør underliggende lovovertrædelser for hvidvask af penge, bør være tilstrækkelig ensartet i alle medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør sikre, at alle lovovertrædelser, der kan straffes med en fængselsstraf som fastlagt i dette direktiv, anses som underliggende lovovertrædelser for hvidvask af penge. Endvidere bør medlemsstaterne, i det omfang sådanne strafferammer ikke allerede gør det, inkludere et spektrum af lovovertrædelser i hver enkelt kategori af lovovertrædelser, der er opregnet i dette direktiv. I så fald bør medlemsstaterne kunne beslutte, hvordan de forskellige lovovertrædelser i hver enkelt kategori skal afgrænses. Hvis en kategori af lovovertrædelser, såsom terrorisme eller miljøkriminalitet, omfatter lovovertrædelser, som er fastlagt i EU-retsakter, bør der i dette direktiv henvises til de pågældende retsakter. Medlemsstaterne bør imidlertid anse enhver lovovertrædelse fastlagt i sådanne EU-retsakter for at udgøre en underliggende lovovertrædelse for hvidvask af penge. Enhver form for strafbar deltagelse i udførelsen af en underliggende lovovertrædelse som kriminaliseret i henhold til national ret bør ligeledes betragtes som en kriminel handling med henblik på dette direktiv. I de tilfælde hvor EU-retten giver medlemsstaterne mulighed for at indføre andre sanktioner end strafferetlige sanktioner, bør dette direktiv ikke pålægge medlemsstaterne i disse tilfælde at klassificere lovovertrædelserne som underliggende lovovertrædelser med henblik på dette direktiv.
- (6) Anvendelsen af virtuelle valutaer frembyder nye risici og udfordringer for bekæmpelsen af hvidvask af penge. Medlemsstaterne bør sikre, at sådanne risici håndteres hensigtsmæssigt.
- (7) Som følge af konsekvenserne af hvidvask af penge begået af indehavere af offentlige embeder for den offentlige sfære og for offentlige institutioners integritet bør medlemsstaterne have mulighed for at overveje at indføre strengere straffe for indehavere af offentlige embeder i deres nationale rammer i overensstemmelse med deres retlige traditioner.
- (8) Skattekriminalitet i forbindelse med direkte og indirekte skatter bør omfattes af definitionen af kriminelle handlinger i overensstemmelse med de reviderede FATF-anbefalinger. Da forskellige former for skattekriminalitet i de enkelte medlemsstater kan udgøre en kriminel handling, der straffes med de sanktioner, som er omhandlet i dette direktiv, kan definitionerne af skattekriminalitet eventuelt være forskellige i national ret. Dette direktiv har dog ikke til formål at harmonisere definitionerne af skattekriminalitet i national ret.
- (9) I straffesager vedrørende hvidvask af penge bør medlemsstaterne bistå hinanden mest muligt og sikre, at oplysninger udveksles på en effektiv og rettidig måde i overensstemmelse med national ret og den eksisterende EU-retlige ramme. Forskelle mellem definitionerne af underliggende lovovertrædelser i national ret bør ikke hindre internationalt samarbejde i straffesager vedrørende hvidvask af penge. Samarbejdet med tredjelande bør styrkes, navnlig ved at tilskynde til og støtte oprettelsen af effektive foranstaltninger og mekanismer til at bekæmpe hvidvask af penge samt ved at sikre et bedre internationalt samarbejde på dette område.
- (10) Dette direktiv finder ikke anvendelse på hvidvask af penge, der vedrører formuegoder, der hidrører fra strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som er omfattet af specifikke bestemmelser som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371⁽¹⁾. Dette berører ikke medlemsstaternes mulighed for at gennemføre nærværende direktiv og direktiv (EU) 2017/1371 ved hjælp af en enkelt samlet ramme på nationalt plan. I medfør af artikel 325, stk. 2, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) træffer medlemsstaterne de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig, der skader Unionens finansielle interesser, som til bekæmpelse af svig, der skader deres egne finansielle interesser.
- (11) Medlemsstaterne bør sikre, at visse former for hvidvask af penge også er strafbare, når de begås af den person, der har begået den kriminelle handling, som frembragte formuegoderne (»hvidvask af egne penge«). I sådanne tilfælde, hvor hvidvask af penge ikke blot omfatter besiddelse eller anvendelse af formuegoder, men også involverer overførsel, konvertering, hemmeligholdelse eller tilsløring af formuegoder og resulterer i yderligere skade end den, der allerede er forvoldt ved den kriminelle handling, f.eks. ved at bringe formuegoderne, der hidrører fra en kriminel handling, i omsætning og dermed hemmeligholde deres ulovlige oprindelse, bør denne hvidvask af penge være strafbar.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

- (12) For at sikre, at strafferetlige foranstaltninger er effektive mod hvidvask af penge, bør domfældelse være mulig, uden at det er nødvendigt præcist at fastslå, hvilken kriminell handling der frembragte formuegoderne, eller at der er en tidligere eller samtidig domfældelse for denne kriminelle handling, samtidig med at der tages højde for alle relevante omstændigheder og beviser. Det bør være muligt for medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale retssystem at sikre dette gennem andre midler end lovgivning. Retsforfølgning af hvidvask af penge bør heller ikke forhindres på grund af den omstændighed, at den kriminelle handling blev begået i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, med forbehold af betingelserne i dette direktiv.
- (13) Formålet med dette direktiv er at kriminalisere hvidvask af penge, når den begås forsætligt og med viden om, at formuegoderne hidrørte fra en kriminell handling. I denne sammenhæng bør dette direktiv ikke sondre mellem situationer, hvor formuegoder hidrører direkte fra en kriminell handling, og situationer, hvor de hidrører indirekte fra kriminelle handlinger, i overensstemmelse med den brede definition af »udbytte« som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU ⁽¹⁾. Når det i hvert enkelt tilfælde skal vurderes, om formuegoderne hidrører fra kriminelle handlinger, og om personen vidste dette, bør sagens specifikke omstændigheder tages i betragtning, såsom om formuegodernes værdi står i misforhold til den tiltaltes lovlige indkomst, og om den kriminelle handling og erhvervelsen af formuegoderne fandt sted inden for samme tidsrum. Forsæt og viden kan udledes af objektive, faktiske omstændigheder. Da nærværende direktiv fastsætter minimumsregler for definitionen af strafbare handlinger og om sanktioner i forbindelse med hvidvask af penge, kan medlemsstaterne selv indføre eller opretholde skrapere strafferetlige regler inden for dette område. Medlemsstaterne bør f.eks. kunne fastsætte, at hvidvask af penge, der begås hensynsløst eller ved grov uagtsomhed, udgør en strafbar handling. Henvisninger i nærværende direktiv til hvidvask af penge begået ved uagtsomhed bør forstås som sådan for de medlemsstater, der kriminaliserer sådan adfærd.
- (14) For at forebygge hvidvask af penge i hele Unionen bør medlemsstaterne sikre, at det kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel. Denne forpligtelse berører ikke den individuelle fastsættelse og anvendelse af straffe og fuldbyrdelsen af domme under hensyn til de konkrete omstændigheder i hver enkelt sag. Medlemsstaterne bør også fastsætte yderligere sanktioner eller foranstaltninger, såsom bøder, midlertidig eller varig udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner, midlertidigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed eller midlertidigt forbud mod at stille op til et repræsentativt eller offentligt embede. Denne forpligtelse berører ikke dommerens eller domstolens skønsmæssige ret til at afgøre, hvorvidt yderligere sanktioner eller foranstaltninger skal anvendes eller ej, idet der tages hensyn til alle forhold i den konkrete sag.
- (15) Om end der ikke er nogen forpligtelse til at skærpe straffe, bør medlemsstaterne sikre, at dommeren eller domstolen har mulighed for at tage hensyn til de skærpende omstændigheder i dette direktiv, når lovovertrædere dømmes. Det ligger fortsat inden for dommerens eller domstolens skøn at beslutte, hvorvidt straffen skal skærpes på grund af de specifikke skærpende omstændigheder, idet der tages hensyn til alle den konkrete sags faktiske omstændigheder. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtede til at fastsætte skærpende omstændigheder, når det i national ret er bestemt, at de strafbare handlinger, som er fastlagt i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA ⁽²⁾, eller lovovertrædelser begået af fysiske personer, der fungerer som forpligtede enheder under udøvelsen af deres erhverv, kan straffes som særskilte strafbare handlinger, og dette kan føre til strengere sanktioner.
- (16) Indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbare forhold fjerner de finansielle incitamenter, der skaber kriminalitet. Direktiv 2014/42/EU fastlægger minimumsregler om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbare forhold. Nævnte direktiv pålægger endvidere Kommissionen at aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om dets gennemførelse og om nødvendigt fremsætte passende forslag. Medlemsstaterne bør som minimum sikre indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbare forhold i alle de i direktiv 2014/42/EU omhandlede tilfælde. Medlemsstaterne bør også kraftigt overveje at muliggøre konfiskation i alle tilfælde, hvor det ikke er muligt at indlede eller afslutte en straffesag, herunder i tilfælde, hvor lovovertræderen er afgået ved døden. Som Europa-Parlamentet og Rådet har anmodet om i den erklæring, der ledsager direktiv 2014/42/EU, vil Kommissionen fremlægge en rapport, som analyserer gennemførligheden af og de mulige fordele ved at indføre yderligere fælles regler vedrørende konfiskation af formuegoder, der hidrører fra handlinger af kriminell art, herunder hvis der ikke er dømt en eller flere bestemte personer for disse handlinger. En sådan analyse vil tage hensyn til forskellene mellem medlemsstaternes retstraditioner og -systemer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

⁽²⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

- (17) I betragtning af den mobile karakter af gerningsmændene til og udbyttet fra strafbare handlinger samt den komplicerede og grænseoverskridende karakter af de efterforskninger, der kræves for at bekæmpe hvidvask af penge, bør alle medlemsstater fastsætte deres jurisdiktion med henblik på at give de kompetente myndigheder mulighed for at efterforske og retsforfølge sådanne handlinger. Medlemsstaterne bør i den forbindelse sikre, at deres jurisdiktion omfatter tilfælde, hvor en lovovertrædelse begås ved brug af informations- og kommunikationsteknologi, hvortil der er opnået adgang fra deres område, uanset om teknologien befinder sig på deres område eller ej.
- (18) I henhold til Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA ⁽¹⁾ og Rådets afgørelse 2002/187/RIA ⁽²⁾ skal de kompetente myndigheder i to eller flere medlemsstater, der fører parallelle straffesager om de samme faktiske omstændigheder, som involverer den samme person, med bistand fra Eurojust indlede direkte høringer med hinanden, navnlig for at sikre, at alle de af dette direktiv omfattede lovovertrædelser retsforfølges.
- (19) For at sikre en vellykket efterforskning og retsforfølgning af hvidvask af penge bør de ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning af sådanne lovovertrædelser have mulighed for at benytte effektive efterforskningsmidler, såsom dem, der anvendes i forbindelse med bekæmpelse af organiseret kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet. Det bør i den forbindelse sikres, at der står tilstrækkeligt personale og målrettet uddannelse, ressourcer og ajourført teknologisk kapacitet til rådighed. Brugen af sådanne midler i overensstemmelse med national ret bør være målrettet og ske under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og karakteren og alvoren af de lovovertrædelser, der efterforskes, og bør respektere retten til beskyttelse af personoplysninger.
- (20) Dette direktiv erstatter visse bestemmelser i rammeafgørelse 2001/500/RIA for de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv.
- (21) Dette direktiv er i overensstemmelse med de principper, der anerkendes i artikel 2 i traktaten om den Europæiske Union (TEU), og de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder samt med de principper, der navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder i afsnit II, III, V og VI, som bl.a. omfatter retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf, hvilket også omfatter kravet om præcision, klarhed og forudsigelighed i strafferetten, uskyldsformodningen samt mistænktens og tiltaltes ret til adgang til advokatbistand, retten til ikke at inkriminere sig selv og retten til en retfærdig rettergang. Dette direktiv skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper og under samtidig hensyntagen til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og andre menneskerettighedsforpligtelser i henhold til folkeretten.
- (22) Målet for dette direktiv, nemlig at underlægge hvidvask af penge i alle medlemsstaterne strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dette direktivs omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (23) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.
- (24) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Rammeafgørelse 2001/500/RIA er fortsat bindende for og finder fortsat anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I dette direktiv fastsættes minimumsregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, og om sanktioner herfor i forbindelse med hvidvask af penge.

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1).

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på hvidvask af penge i forbindelse med formuegoder, der hidrører fra strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som er omfattet af specifikke bestemmelser fastsat i direktiv (EU) 2017/1371.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »kriminel handling«: enhver form for strafbar deltagelse i enhver lovovertrædelse, der i overensstemmelse med national ret kan medføre en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mere end et år, eller for de medlemsstaters vedkommende, der i deres retssystem har en minimumsstraf for lovovertrædelser, enhver lovovertrædelse, der kan medføre en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en mindste varighed på over seks måneder. Under alle omstændigheder anses lovovertrædelser inden for følgende kategorier som en kriminel handling:
 - a) deltagelse i en organiseret kriminel gruppe og pengeafpresning, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i rammeafgørelse 2008/841/RIA
 - b) terrorisme, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 ⁽¹⁾
 - c) menneskehandel og smugling af migranter, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU ⁽²⁾ og i Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA ⁽³⁾
 - d) seksuel udnyttelse, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU ⁽⁴⁾
 - e) ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA ⁽⁵⁾
 - f) ulovlig våbenhandel
 - g) ulovlig handel med stjålne varer og andre varer
 - h) bestikkelse, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽⁶⁾ og Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA ⁽⁷⁾
 - i) svig, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

⁽³⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA af 28. november 2002 om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor (EUT L 335 af 11.11.2004, s. 8).

⁽⁶⁾ Rådets retsakt af 26. maj 1997 om udarbejdelse på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union, af en konvention om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 195 af 25.6.1997, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor (EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54).

⁽⁸⁾ Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA af 28. maj 2001 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter (EFT L 149 af 2.6.2001, s. 1).

- j) falskmøntneri, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU ⁽¹⁾
 - k) efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
 - l) miljøkriminalitet, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF ⁽²⁾ eller i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/123/EF ⁽³⁾
 - m) forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
 - n) bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
 - o) røveri eller tyveri
 - p) smugling
 - q) skattekriminalitet i forbindelse med direkte og indirekte skatter som fastlagt i national ret
 - r) afpresning
 - s) forfalskning
 - t) sørøveri
 - u) insiderhandel og markedsmanipulation, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU ⁽⁴⁾
 - v) IT-kriminalitet, herunder enhver lovovertrædelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU ⁽⁵⁾
- 2) »formuegoder«: aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter i enhver form, herunder elektronisk eller digital, der tjener som bevis for ejendomsretten til eller rettigheder over sådanne aktiver
- 3) »juridisk person«: enhver enhed, der har status som juridisk person i henhold til gældende ret, dog ikke stater eller offentlige organer i forbindelse med udøvelsen af offentlig myndighed eller offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 3

Hvidvask af penge

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende adfærd, når den begås forsætligt, kan straffes som en strafbar handling:
- a) konvertering eller overførsel af formuegoder, vel vidende at sådanne formuegoder hidrører fra en kriminel handling, med det formål at hemmeligholde eller tilsøre formuegodernes ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser af handlingen
 - b) hemmeligholdelse eller tilsøring af formuegodernes sande art, oprindelse, lokalisering, disposition eller bevægelser eller af rettigheder over eller ejendomsretten til formuegoder, vel vidende at sådanne formuegoder hidrører fra en kriminel handling
 - c) erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende på tidspunktet for modtagelsen af sådanne goder, at de hidrører fra en kriminel handling.
2. Medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den i stk. 1 omhandlede adfærd kan straffes som en strafbar handling, hvis lovovertræderen havde mistanke om eller burde have vidst, at formuegoderne hidrørte fra en kriminel handling.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU af 15. maj 2014 om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA (EFT L 151 af 21.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/123/EF af 21. oktober 2009 om ændring af direktiv 2005/35/EF om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (EUT L 280 af 27.10.2009, s. 52).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 179).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/40/EU af 12. august 2013 om angreb på informationssystemer og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA (EUT L 218 af 14.8.2013, s. 8).

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at:
- a) en tidligere eller samtidig domfældelse for den kriminelle handling, som formuegoderne hidrørte fra, ikke er en forudsætning for en domfældelse for de lovovertrædelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2
 - b) en domfældelse for de lovovertrædelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, er mulig, hvis det er fastslået, at formuegoderne hidrørte fra en kriminel handling, uden at det er nødvendigt at fastslå alle faktiske elementer eller alle omstændigheder vedrørende denne kriminelle handling, herunder gerningsmandens identitet
 - c) de lovovertrædelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, omfatter også formuegoder, der hidrører fra adfærd, der fandt sted på en anden medlemsstats eller et tredjelands område, hvor den pågældende adfærd ville have udgjort en kriminel handling, såfremt den havde fundet sted i hjemstaten.
4. I det i denne artikels stk. 3, litra c), nævnte tilfælde kan medlemsstaterne desuden kræve, at den pågældende adfærd udgør en strafbar handling i henhold til lovgivningen i den anden medlemsstat eller i det tredjeland, hvor denne adfærd fandt sted, medmindre denne adfærd udgør en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a)-e) og h), og som defineret i den relevante EU-ret.
5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at adfærden omhandlet i stk. 1, litra a) og b), kan straffes som en strafbar handling, når den begås af personer, som begik eller var involveret i den kriminelle handling, som formuegoderne hidrørte fra.

Artikel 4

Medvirken og tilskyndelse, anstiftelse og forsøg

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at medvirken og tilskyndelse til, anstiftelse til og forsøg på at begå en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 5, kan straffes som en strafbar handling.

Artikel 5

Sanktioner for fysiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3, stk. 1 og 5, omhandlede lovovertrædelser kan straffes med en maksimumstraf på mindst fire års fængsel.
3. Medlemsstaterne træffer endvidere de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fysiske personer, der har begået de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3 og 4, hvor det er nødvendigt, underkastes yderligere sanktioner eller foranstaltninger.

Artikel 6

Skærpende omstændigheder

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende omstændigheder betragtes som skærpende omstændigheder i forbindelse med de i artikel 3, stk. 1 og 5, og artikel 4 omhandlede lovovertrædelser:
 - a) lovovertrædelserne blev begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA, eller
 - b) lovovertræderen er en forpligtet enhed som omhandlet i artikel 2 i direktiv (EU) 2015/849 og har begået lovovertrædelserne under udøvelsen af sit erhverv.
2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at følgende omstændigheder skal betragtes som skærpende omstændigheder i forbindelse med de i artikel 3, stk. 1 og 5, og artikel 4 omhandlede lovovertrædelser:
 - a) de hvidvaskede formuegoder er af betydelig værdi, eller
 - b) de hvidvaskede formuegoder hidrører fra en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a)-e) og h).

Artikel 7

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan holdes ansvarlige for lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 5, og artikel 4, som for at skaffe dem vinding er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person baseret på:
 - a) bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person

- b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne
- c) beføjelse til at udøve kontrol inden for den juridiske person.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan holdes ansvarlige, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de personer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, har gjort det muligt for en person under denne juridiske persons myndighed at begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 5, og artikel 4, til fordel for den juridiske person.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til denne artikels stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 5, og artikel 4.

Artikel 8

Sanktioner for juridiske personer

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der holdes ansvarlig i henhold til artikel 7, kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt pålagte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner, såsom:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidig eller varig udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner
- c) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve erhvervsvirksomhed
- d) anbringelse under retsligt tilsyn
- e) likvidation efter retskendelse
- f) midlertidig eller varig lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen.

Artikel 9

Konfiskation

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at deres kompetente myndigheder i overensstemmelse med direktiv 2014/42/EU, alt efter hvad der er relevant, indefryser eller konfiskerer udbytte fra og redskaber, som anvendes eller påtænkes anvendt med det formål at begå eller medvirke til at begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i nærværende direktiv.

Artikel 10

Jurisdiktion

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastlægge sin jurisdiktion med hensyn til de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3 og artikel 4, hvor:

- a) handlingen helt eller delvis er begået på dens område
- b) gerningsmanden er statsborger i medlemsstaten.

2. En medlemsstat underretter Kommissionen, når den beslutter at udvide sin jurisdiktion til også at omfatte de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser, der er begået uden for dens område, hvor:

- a) gerningsmanden har sædvanligt opholdssted på medlemsstatens område
- b) lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, som har hjemsted på medlemsstatens område.

3. Hvis en lovovertrædelse omhandlet i artikel 3 og 4 er omfattet af mere end én medlemsstats jurisdiktion, og enhver af de berørte medlemsstater gyldigt kan foretage retsforfølgning på grundlag af de samme faktiske omstændigheder, samarbejder de berørte medlemsstater med henblik på at afgøre, hvem af dem der skal retsforfølge lovovertræderen, således at sagsbehandlingen kan centraliseres i en enkelt medlemsstat.

Der tages hensyn til følgende elementer:

- a) den medlemsstat, på hvis område lovovertrædelsen blev begået
- b) lovovertræderens nationalitet eller bopæl
- c) ofrets eller ofrenes hjemland og
- d) det område, på hvilket lovovertræderen blev fundet.

Når det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med artikel 12 i rammeafgørelse 2009/948/RIA, henvises sagen til Eurojust.

Artikel 11

Efterforskningsmidler

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personer, enheder eller tjenester, som er ansvarlige for efterforskning eller retsforfølgning af de lovovertrædelser, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 5, og artikel 4, råder over effektive efterforskningsmidler såsom dem, der anvendes i forbindelse med bekæmpelsen af organiseret kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet.

Artikel 12

Erstatning af visse bestemmelser i rammeafgørelse 2001/500/RIA

Artikel 1, litra b), og artikel 2 i rammeafgørelse 2001/500/RIA erstattes for så vidt angår medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, idet dette dog ikke berører disse medlemsstaters forpligtelser for så vidt angår fristen for gennemførelse af nævnte rammeafgørelse i national ret.

For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af dette direktiv, gælder henvisninger til rammeafgørelse 2001/500/RIA som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 13

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 3. december 2020. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 14

Rapportering

Kommissionen forelægger senest den 3. december 2022 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori det vurderes, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at efterleve dette direktiv.

Kommissionen forelægger senest den 3. december 2023 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori dette direktivs merværdi med hensyn til bekæmpelse af hvidvask og dets indvirkning på de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder vurderes. Kommissionen fremsætter på grundlag af denne rapport om nødvendigt et lovgivningsforslag om ændring af dette direktiv. Kommissionen tager hensyn til de oplysninger, som forelægges af medlemsstaterne.

Artikel 15

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 16

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. oktober 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

K. EDTSTADLER

Formand

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2018/1674

af 23. oktober 2018

om ændring af Rådets beslutning 2003/17/EF, for så vidt angår ligestillingen af markinspektioner, der gennemføres i Den Føderative Republik Brasilien af afgrøder til formering af frø af foderplanter og afgrøder til formering af sædekorn, og ligestillingen af frø af foderplanter og sædekorn, der er produceret i Den Føderative Republik Brasilien, og for så vidt angår ligestillingen af markinspektioner, der gennemføres i Republikken Moldova af afgrøder til formering af sædekorn, afgrøder til formering af grøntsagsfrø og afgrøder til formering af frø af olie- og spindplanter, og ligestillingen af sædekorn, grøntsagsfrø og frø af olie- og spindplanter, der er produceret i Republikken Moldova

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets beslutning 2003/17/EF ⁽³⁾ skal markinspektioner, der gennemføres af visse afgrøder til formering af udsæd i de listeopførte tredjelande, på visse betingelser betragtes som ligestillede med markinspektioner, der gennemføres i overensstemmelse med EU-retten, og frø af visse arter af foderplanter, sædekorn, bederoefrø og frø af olie- og spindplanter, der er produceret i de pågældende lande, skal på visse betingelser betragtes som ligestillede med frø/korn, der er produceret i overensstemmelse med EU-retten.
- (2) Den Føderative Republik Brasilien (»Brasilien«) har indgivet en ansøgning til Kommissionen om, at dens system for markinspektioner af afgrøder til formering af frø af foderplanter og afgrøder til formering af sædekorn samt frø af foderplanter og sædekorn, der er produceret og certificeret i Brasilien, indrømmes ligestilling.
- (3) Kommissionen undersøgte Brasiliens relevante lovgivning og offentliggjorde på grundlag af en kontrol, der blev gennemført i 2016 af systemet for offentlige kontroller og for certificering af foderplanter og sædekorn i Brasilien samt af dets ækvivalens med EU-kravene, resultaterne i sin rapport »Endelig rapport om en kontrol gennemført i Brasilien fra den 11. april 2016 til den 19. april 2016 med henblik på at evaluere systemet for offentlige kontroller og for certificering af frø samt dets ækvivalens med EU-kravene«.
- (4) Det er i forlængelse af kontrollen blevet konkluderet, at markinspektioner af afgrøder til formering af udsæd, prøvetagning og officielle efterfølgende kontroller af foderplanter og sædekorn gennemføres hensigtsmæssigt og opfylder betingelserne i bilag II til beslutning 2003/17/EF og de respektive krav i Rådets direktiv 66/401/EØF ⁽⁴⁾ og 66/402/EØF ⁽⁵⁾. Det er yderligere blevet konkluderet, at de nationale myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af certificering af frø i Brasilien, er kompetente og opererer hensigtsmæssigt.

⁽¹⁾ EUT C 227 af 28.6.2018, s. 76.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 11.9.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.10.2018.

⁽³⁾ Rådets beslutning 2003/17/EF af 16. december 2002 om ligestilling af markinspektioner af afgrøder til formering af udsæd i tredjelande og om ligestilling af frø produceret i tredjelande (EFT L 8 af 14.1.2003, s. 10).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter (EFT 125 af 11.7.1966, s. 2298/66).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 66/402/EØF af 14. juni 1966 om handel med sæsæd (EFT 125 af 11.7.1966, s. 2309/66).

- (5) Republikken Moldova har indgivet en ansøgning til Kommissionen om, at dets system for markinspektioner af afgrøder til formering af sædekorn, afgrøder til formering af grøntsagsfrø og afgrøder til formering af frø af olie- og spindplanter samt sædekorn, grøntsagsfrø og frø af olie- og spindplanter, der er produceret og certificeret i Republikken Moldova, indrømmes ligestilling.
- (6) Kommissionen undersøgte Republikken Moldovas relevante lovgivning og offentliggjorde på grundlag af en kontrol, der blev gennemført i 2016 af systemet for offentlige kontroller og for certificering af sædekorn, grøntsagsfrø og frø af olie- og spindplanter i Republikken Moldova samt af dets ækvivalens med EU-kravene, resultaterne i sin rapport »Endelig rapport om en kontrol gennemført i Republikken Moldova fra den 14. juni til den 21. juni 2016 med henblik på at evaluere systemet for offentlige kontroller og for certificering af frø samt dets ækvivalens med EU-kravene«.
- (7) Det er i forlængelse af kontrollen blevet konkluderet, at markinspektioner af afgrøder til formering af udsæd, prøvetagning og officielle efterfølgende kontroller af sædekorn, grøntsagsfrø og frø af olie- og spindplanter gennemføres hensigtsmæssigt og opfylder betingelserne i bilag II til beslutning 2003/17/EF og de respektive krav i Rådets direktiv 66/402/EØF, 2002/55/EF ⁽¹⁾ og 2002/57/EF ⁽²⁾. Det er yderligere blevet konkluderet, at de nationale myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af certificering af frø i Republikken Moldova, er kompetente og opererer hensigtsmæssigt.
- (8) Der bør derfor indrømmes ligestilling for så vidt angår markinspektioner, der foretages af afgrøder til formering af frø af foderplanter og afgrøder til formering af sædekorn i Brasilien, og for så vidt angår frø af foderplanter og sædekorn, der er produceret i Brasilien og officielt certificeret af landets myndigheder.
- (9) Der bør også indrømmes ligestilling for så vidt angår markinspektioner, der foretages af afgrøder til formering af sædekorn, afgrøder til formering af grøntsagsfrø og afgrøder til formering af frø af olie- og spindplanter i Republikken Moldova, og for så vidt angår sædekorn, grøntsagsfrø og frø af olie- og spindplanter, der er produceret i Republikken Moldova og officielt certificeret af landets myndigheder.
- (10) Der er efterspørgsel i Unionen efter import af grøntsagsfrø fra tredjelande, herunder Republikken Moldova. Beslutning 2003/17/EF bør derfor omfatte officielt certificerede grøntsagsfrø som omhandlet i direktiv 2002/55/EF med henblik på at imødegå efterspørgslen efter de pågældende frø med oprindelse i Republikken Moldova, men også i andre tredjelande i fremtiden.
- (11) Under hensyntagen til de gældende regler fra Det Internationale Frøkontrolforbund (ISTA) bør det pågældende tredjeland afgive en officiel erklæring om, at der er foretaget prøvetagning og kontrol af frøet i overensstemmelse med bestemmelserne i ISTA's internationale regler for frøkontrol (»ISTA-reglerne«) for så vidt angår internationale orange certifikater for frøpartier, og frøpartierne bør være ledsaget af et sådant certifikat.
- (12) I betragtning af udløbet af »Derogatory experiment on seed sampling and seed analysis« i bilag V, del A, til afgørelsen fra Rådet for Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) af 28. september 2000 om OECD-reglerne for sortscertificering af frø i international handel bør enhver henvisning til det pågældende forsøg udgå.
- (13) Enhver henvisning til Kroatien som tredjeland bør udgå i betragtning af landets tiltrædelse af Unionen i 2013.
- (14) Beslutning 2003/17/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændringer af beslutning 2003/17/EF

I beslutning 2003/17/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, indledningen, affattes således:

»Markinspektioner af afgrøder til formering af udsæd af de i bilag I til denne beslutning anførte arter, der gennemføres i de tredjelande, som er anført i nævnte bilag, ligestilles med markinspektioner, der gennemføres i overensstemmelse med direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/57/EF og Rådets direktiv 2002/55/EF (*), hvis de:

(*) Rådets direktiv 2002/55/EF af 13. juni 2002 om handel med grøntsagsfrø (EUT L 193 af 20.7.2002, s. 33).«

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2002/55/EF af 13. juni 2002 om handel med grøntsagsfrø (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 33).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2002/57/EF af 13. juni 2002 om handel med frø af olie- og spindplanter (EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74).

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Frø af de i bilag I til denne beslutning anførte arter, der er produceret i de tredjelande, der er anført i nævnte bilag, og som er officielt kontrolleret af de i nævnte bilag anførte myndigheder, ligestilles med frø, der opfylder betingelserne i direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF og 2002/57/EF, hvis de opfylder betingelserne i bilag II, afsnit B, til denne beslutning.«

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hvis der i EF foretages »ommærkning og genlukning« af ligestillet frø efter OECD-ordningen for sortscertificering af frø i international handel, finder bestemmelserne i direktiv 66/401/EØF, 66/402/EØF, 2002/54/EF, 2002/55/EF og 2002/57/EF for genlukning af pakninger med frø produceret i EF tilsvarende anvendelse.

Første afsnit berører ikke de for sådanne operationer gældende OECD-regler.«

b) Stk. 2, litra b), affattes således:

»b) på EF-småpakninger som omhandlet i direktiv 66/401/EØF, 2002/54/EF eller 2002/55/EF.«

4) Bilagene til beslutning 2003/17/EF ændres som angivet i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Ikkrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. oktober 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

K. EDTSTADLER

Formand

BILAG

I bilag I og II til beslutning 2003/17/EF foretages følgende ændringer:

1) I bilag I foretages følgende ændringer:

a) I tabellen indsættes følgende i alfabetisk orden:

»BR	Ministry of Agriculture, Livestock and Food Supply	66/401/EØF
	Esplanada dos Ministérios, bloco D	66/402/EØF«
	70.043-900 Brasilia-DF	
»MD	National Agency for Food Safety (ANSA)	66/402/EØF
	str. Mihail Kogălniceanu 63,	2002/55/EF
	MD-2009, Chisinau	2002/57/EF«

b) I fodnoten til den tabel, der er omhandlet i litra a), indsættes følgende i alfabetisk orden: »BR — Brasilien,«, »MD — Republikken Moldova,«.

c) I fodnoten til nævnte tabel udgår »HR — Kroatien,«.

2) I bilag II foretages følgende ændringer:

a) I afsnit A, punkt 1, tilføjes følgende led efter femte led:

»— grøntsagsfrø, for så vidt angår arterne omhandlet i direktiv 2002/55/EF.«

b) Afsnit B ændres således:

i) I punkt 1, første afsnit, tilføjes følgende led efter femte led:

»— grøntsagsfrø, for så vidt angår arterne omhandlet i direktiv 2002/55/EF.«

ii) I punkt 2.1 indsættes følgende led efter tredje led:

»— direktiv 2002/55/EF, bilag II«.

iii) Punkt 2.2 affattes således:

»2.2. For at kontrollere, om betingelserne i punkt 2.1 overholdes, skal der officielt eller under officielt tilsyn udtages prøver efter ISTA-reglerne, og prøvernes vægt skal have den vægt, der er foreskrevet efter disse metoder, idet der tages hensyn til vægten angivet i:

— direktiv 66/401/EØF, bilag III, kolonne 3 og 4

— direktiv 66/402/EØF, bilag III, kolonne 3 og 4

— direktiv 2002/54/EF, bilag II, anden linje

— direktiv 2002/55/EF, bilag III

— direktiv 2002/57/EF, bilag III, kolonne 3 og 4.«

iv) Punkt 2.3 affattes således:

»2.3. Kontrollen udføres officielt eller under officielt tilsyn efter ISTA-reglerne.«

v) Punkt 2.4 udgår.

vi) Punkt 3.1, andet led, affattes således:

»— en erklæring om, at der er foretaget prøvetagning og kontrol af frøet i overensstemmelse med gængse internationale metoder: »Prøvetagning og analyse foretaget efter bestemmelserne i ISTA's internationale regler for frøkontrol for så vidt angår internationale orange certifikater for frøpartier af ... (ISTA-frøkontrolstationens navn eller medlemskode)«.

vii) Punkt 4 affattes således:

»4. Frøpartierne skal være ledsaget af et internationalt orange ISTA-certifikat for frøpartier med oplysningerne vedrørende betingelserne i punkt 2.«

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2018/1675

af 2. oktober 2018

om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på baggrund af en ansøgning fra Nederlandene — EGF/2018/001 NL/Pengeinstitut- og finansieringsvirksomhed

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 4,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾, særlig punkt 13,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) har til formål at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget, og selvstændige erhvervsdrivende, hvis aktivitet er ophørt som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, der kan tilskrives globaliseringen, som følge af en fortsættelse af den internationale finansielle og økonomiske krise eller som følge af nye internationale finansielle og økonomiske kriser, og hjælpe disse med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) EGF må ikke overstige et årligt beløb på 150 mio. EUR (i 2011-priser), jf. artikel 12 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) Den 23. februar 2018 indgav Nederlandene en ansøgning om økonomisk EGF-støtte som følge af afskedigelser i 20 virksomheder, der er aktive i sektoren for finansielle tjenesteydelser i regionerne Friesland, Drenthe og Overijssel i Nederlandene. Den blev suppleret med yderligere oplysninger i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1309/2013. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af størrelsen på et økonomisk støttebeløb fra EGF, jf. artikel 13 i forordning (EU) nr. 1309/2013.
- (4) Som følge af Nederlandenes ansøgning bør EGF derfor mobiliseres til at yde en økonomisk støtte på 1 192 500 EUR.
- (5) For at minimere den tid, som det tager at mobilisere EGF-midlerne, bør denne afgørelse anvendes fra vedtagelsesdatoen —

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1

⁽³⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Inden for rammerne af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018 stilles der et beløb til rådighed fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på 1 192 500 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den anvendes fra den 2. oktober 2018.

Udfærdiget i Strasbourg, den 2. oktober 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

J. BOGNER-STRAUSS

Formand

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)

(Den Europæiske Unions Tidende L 243 af 15. september 2009)

Side 8, artikel 13, stk. 4, første afsnit:

I stedet for:

»I overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i VIS-forordningen lagres det fotografi, der er vedlagt hver ansøgning, i VIS.«
læses:

»I overensstemmelse med artikel 9, nr. 5), i VIS-forordningen lagres det fotografi, der er vedlagt hver ansøgning, i VIS.«

Side 11, artikel 19, stk. 2, andet afsnit:

I stedet for:

»Oplysningerne må kun registreres i VIS af behørigt bemyndigede konsulære medarbejdere i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, artikel 7 og artikel 9, stk. 5 og 6, i VIS-forordningen.«

læses:

»Oplysningerne må kun registreres i VIS af behørigt bemyndigede konsulære medarbejdere i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, artikel 7 og artikel 9, nr. 5) og 6), i VIS-forordningen.«

Side 23, artikel 54, nr. 3), litra b):

I stedet for:

»b) Stk. 4 affattes således:«

læses:

»b) Nr. 4) affattes således:«.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen)

(Den Europæiske Unions Tidende L 218 af 13. august 2008)

Side 64 og 65, artikel 5, stk. 1:

I stedet for:

»1. Kun følgende kategorier af oplysninger registreres i VIS:

- a) alfanumeriske oplysninger om ansøgeren og om visa, som der er ansøgt om, udstedt, givet afslag på, annulleret, inddraget eller forlænget, jf. artikel 9, stk. 1-4, og artikel 10-14
- b) fotografier, jf. artikel 9, stk. 5
- c) fingeraftryksoplysninger, jf. artikel 9, stk. 6
- d) forbindelser med andre ansøgninger, jf. artikel 8, stk. 3 og 4.«

læses:

»1. Kun følgende kategorier af oplysninger registreres i VIS:

- a) alfanumeriske oplysninger om ansøgeren og om visa, som der er ansøgt om, udstedt, givet afslag på, annulleret, inddraget eller forlænget, jf. artikel 9, nr. 1)-4), og artikel 10-14
- b) fotografier, jf. artikel 9, nr. 5)
- c) fingeraftryksoplysninger, jf. artikel 9, nr. 6)
- d) forbindelser med andre ansøgninger, jf. artikel 8, stk. 3 og 4.«

Side 69, artikel 17, nr. 12), 13) og 14):

I stedet for:

- »12) de tilfælde, hvori de i artikel 9, stk. 6, omhandlede oplysninger rent faktisk ikke kunne fremskaffes, jf. artikel 8, stk. 5, andet punktum
- 13) de tilfælde, hvor de i artikel 9, stk. 6, omhandlede oplysninger af retlige grunde ikke var påkrævede, jf. artikel 8, stk. 5, andet punktum
- 14) de tilfælde, hvor en person, som rent faktisk ikke kunne fremskaffe de i artikel 9, stk. 6, omhandlede oplysninger, fik afslag på visum, jf. artikel 8, stk. 5, andet punktum.«

læses:

- »12) de tilfælde, hvori de i artikel 9, nr. 6), omhandlede oplysninger rent faktisk ikke kunne fremskaffes, jf. artikel 8, stk. 5, andet punktum
 - 13) de tilfælde, hvor de i artikel 9, nr. 6), omhandlede oplysninger af retlige grunde ikke var påkrævede, jf. artikel 8, stk. 5, andet punktum
 - 14) de tilfælde, hvor en person, som rent faktisk ikke kunne fremskaffe de i artikel 9, nr. 6), omhandlede oplysninger, fik afslag på visum, jf. artikel 8, stk. 5, andet punktum.«
-

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA